

Naš dvojni praznik

Če bi posnemali izrazoslovje radijskih čestitk, bi lahko zapisali, da vsem in vsakemu v naši delovni družini Iskre želimo vse najboljše za naš dvojni praznik, 4. julij, dan borca in dan Iskre. S tem dvojnimi praznikom, s povezovanjem naše osvobodilne borbe in gospodarske dejavnosti, smo hoteli še posebej poudariti, da se je naša Iskra ukresala iz ognja splošne revolucije. Čeravno tega drugje, po drugih delovnih organizacijah niso povezali tako očitno, tako manifestativno, je vendar vsem jasno, da brez svobode, za katero so padali stotisoči v minuli vojni, ne bi mogli danes mirno graditi našega gospodarskega sistema; kot tudi to, da je vse, kar danes delamo, za stroji, v laboratorijih in v pisarnah, v bistvu nadaljevanje nedavnih partizanskih bojev.

Za nas v Iskri je potemtakem še posebej naravno, če se ob takem prazniku 4. julija spominjamo vseh, še posebej naših najbližjih, ki so se borili z orožjem v roki, ki so padali kot mladi partizani, bolničarke ali kurirji, ki so v taboriščih smrti do kraja verjeli v sonce prihajajoče svobode. Če bomo govorili o njih, o svojih dedih in babicah, očetih, materah, bratih in sestrah, ki so nam ostali vzor, bomo najbrž tudi sami veliko lažje prestajali preizkušnje in napore, veliko lažje bomo zavijali rokave in se z vsemi silami vžgali za delo. Res morda še zdaj ni vse tako kot so si padli predstavljali, da bi moral biti pravi socializem, toda danes, ko imamo mir, proizvodna sredstva v svojih rokah in samoupravljanje, je vse, kar je še treba izboljšati, odvisno le od nas samih. Zato je praznik, kot je 4. julij, še posebej primeren trenutek, da se zamislimo, ne samo o velikih žrtvah, ki so jih borci v minuli vojni in revoluciji dali za nas, ampak da izprašamo tudi svojo vest: ali mi danes dovolj dajemo za jutrišnje generacije?

Dejansko je tudi trdo vsakdanje delo za kvalitetne izdelke — boj. Boj je osvajanje nove tehnologije, boj za izvoz in tržno uveljavitev v mednarodni konkurenci. Tudi kadar govorimo zgolj o prazniku Iskre, lahko govorimo o — dnevu borca. Naj bo torej ta dvojni praznik za vse v Iskri v resnici le podvojeni, enoviti praznik!

Pod toplim soncem svobode bodo dišale trave po naših gorskih jasnah 4. julija; šepetale v vetru o borcih, ki so tu nekoč užigali mitraljeze in s pesmijo padali v boj; hkrati pa se bodo voljno upogibale pod našim korakom, usmerjenim z delovno vneto in socialistično zavestjo v jutrišnji dan.

Mara Ovsenik

RAZGOVOR Z GLAVNIM DIREKTORJEM INDUSTRIJE AVTOELEKTRIČNIH IZDELKOV JOŽETOM ERZENOM

V duhu Zakona o združenem delu

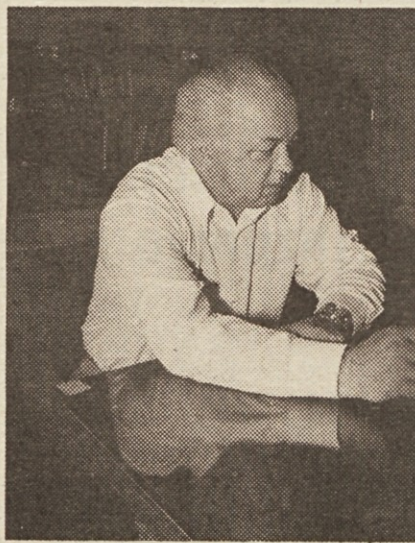
Povsem naravno je bilo, da smo se v Novi Gorici, kjer bo letos srečanje delavcev Združenega podjetja Iskre, razgovarjali predvsem z neposrednim gostiteljem, glavnim direktorjem delovne organizacije Iskra, tovarna avtoelektričnih izdelkov, Jožetom Erzenom.

V pomenku so seveda prišle do izraza vse njegove dolgoletne izkušnje z družbenopolitičnimi in gospodarskimi problemi, ki se v Novi Gorici, kot obmejnem kraju, nujno življenjsko stikajo. Tovariš Erzen, ki je bil več let zvezni poslanec v Beogradu in ki je po drugi strani tudi vrsto let vodil občinsko skupščino v Novi Gorici, nam je z vsestranskim poslušom razgrnil vpogled v širšo problematiko goriške Iskre, še posebej pa je osvetlil ustvarjalna prizadevanja same delovne organizacije, ki jo že devet let uspešno vodi.

„Morda bi najprej na kratko orisali razvoj naše branže?“

„Industrija avtoelektričnih izdelkov beleži svoj začetek v letu 1959-60, oziroma še leto prej, ko se je ta del proizvodnje začel v kranjski Iskri, pogojen z začetkom avtomobilске in motorske industrije v Jugoslaviji. V ta čas sega tudi začetek izdelave vseh osebnih in tovornih vozil (Zastava, Tomos, TAM, Famos in proizvodnja motorjev 21. maj v Rakovici).

Tako kot v avtomobilski industriji, se je pri nas začela tudi industrija starterjev, dinam, regulatorjev, magnetnih vžigalnikov in vžigalnih tuljav — najprej v okviru univerzalne tehnologije in strokovne ocene, kaj bi bilo v proizvodnji še potrebno, ker se je na trgu poraba le postopno povečevala. Tako že od vsega začetka oskrbujejo vse glavne proizvajalce in spremljamo ce-

Glavni direktor Avtoelektrike Jože Erzen.

Pogled na del tovarne v Šempetru.

loten razvoj, skratka, vedno gledamo z vidika interesov in razvoja proizvajalcev avtomobilске industrije. Količine so v zadnjih letih porasle, proizvodnja teh artiklov pa je že organizirana po posameznih oddelkih glede na specializacijo artiklov. Skratka, od prej enovite proizvodnje smo se zdaj razvili v proizvodnjo malih zaganjačev za osebna vozila, proizvodnjo velikih zaganjačev, kjer teče še del proizvodnje dinam, ki jih še uporablja industrija, in proizvodnjo alternatorjev. V Tolminu so se specializirali na proiz-

vodnjo magnetnih vžigalnikov poleg proizvodnje ogrevalnih svečk in keramike. V Bovcu imamo specializirano proizvodnjo vžigalnih tuljav, ob zadnji reorganizaciji pa smo proizvodnjo avtomobilskih žarnic, ki je bila doslej tukaj, prenesli v TOZD Žarnice v Ljubljani. Za ilustracijo naj povem, da je bilo na začetku v enoviti proizvodni delovni organizaciji zaposlenih 60 ljudi, medtem ko danes dela v naši industriji, ki se razvija sedemnajst let, že 2.700 ljudi.

Pri tem pa naš razvoj industrije avtomobilskih izdelkov ni pogojen le z razvojem jugoslovanske avtomobilске industrije, ampak je sestavni del programskih del v izvozu, oziroma v mednarodni delitvi dela. Dejansko smo udeleženi pri proizvodni z 18 %, preko izvoza pa smo v obliki kooperacij jugoslovanske industrije povezani tudi z drugimi večjimi avtomobilskimi hišami v Evropi.

„Kako je s samoupravnimi odnosi v taki delovni organizaciji, glede na

Milan Železnik — prvi Iskrin nagrajenec

Skupščina ZP Iskre podeljuje letos prvič nagrado Iskre za življenjsko delo in vrhunske dosežke v tehnološkem in organizacijskem razvoju Iskre. To visoko nagrado je skupščina podelila Milanu Železniku z naslednjo obrazložitvijo:

Milan Železnik se je zaposlil v ISKRI že l. 1945 in v l. 1946 mu je bil že zaupan razvoj in konstrukcija električnega števec. Že l. 1947 je na zagrebškem velesejmu delovalo 20 Iskrinih števec, kar je bilo tedaj veliko priznanje za ISKRO. L. 1948 je postal glavni inženir, kjer mu je uspelo, da je v nekaj letih usposobil tehnični sektor do take mere, da so se začeli uvajati novi in novi proizvodi kot rezultat domačega razvojnega dela, hkrati pa so nastale nove tovarne, kot tovarna avtoelektrike v Novi Gorici, tovarne v Novem mestu in Otočah.

Ob formiranju integrirane ISKRE je dobil Milan Železnik eno najtežjih nalog in sicer koordinacijo za razvoj in kapitalno izgradnjo podjetja. Iz tega obdobja je znana prva velika rekonstrukcija ISKRE. Pozneje je postal direktor proizvodnega sektorja, kasneje direktor tovarne elektronskih naprav in končno so ga njegove izredne izkušnje, znanje in poznavanje organizacijske in proizvodne problematike privedle do področja za kakovost, kjer uspešno skrbi za vsestransko kakovost Iskrinih izdelkov.

Nagrajenec je bil tudi izredno aktiven na družbeno-političnem področju in je ves čas opravljal razne funkcije v okviru ISKRE in v širši družbeni skupnosti ter je bil zato tudi večkrat odlikovan. Zato prav lahko trdimo, da je bilo celotno njegovo ustvarjalno življenje posvečeno uspešnemu razvoju ISKRE.

Čeprav vzbuja prvi vtis, da sedi pred teboj strog in morda malce zaprt človek, je to le videz in ko zazreš skozi stroge naočnike njegove prijazne in dobre oči, splahni vsa zadržanost in konvencionalna togost.

Potem spregovori o sebi, mirno, navidez zadržano, a vendar plastično in zgovorno. Dvainsedemdesetletni inženir elektrotehnike in direktor področja za kakovost ZP Iskre Milan Železnik je rojen Ljubljčan. Rodil se je prav tam, kjer danes stoji hotel Lev, potem pa je postal Trnovčan, ko se je družina železniškega uradnika preselila v takratno ljubljansko predmestje, kjer je njegov oče kupil majhno hišico. Kratkohlačnik je najprej trgal hlače v osnovni šoli na vadnici poleg učiteljskega, potem pa je dve leti hodil na poljsko gimnazijo, naslednja tri leta je obiskoval III. državno gimnazijo, da bi se potem vrnil še zadnja tri leta na poljsko gimnazijo. Z veseljem in hvaležnostjo se spominja srednješolskih profesorjev kot Bohinca, Adlešiča, Žabkarja in Piskernikove, ki so znali, takrat tudi sami mladi, vzbuditi v našem nagrajencu veselje in zanimanje za študij.

Leta 1935 je stal pred dilemo, kam naj se vpiše na univerzo. „Takrat nisem natančno vedel,“ pripoveduje, „ali bom strojnik, elektrostrojnik, arhitekt ali gradbenik, za vse te stroke sem imel nagnjenje in veselje in končno sem se odločil za elektrotehniko.“

Usodnega, enainštridesetega leta, je Železnik absolvent elektrotehnike, torej pred diplomo. Vendar ga vrtnec vojne in dogodkov potegne za seboj in študij, oziroma diploma bo morala do 1948 leta počakati. Tik pred vojno, okrog novega leta 1941. postane član skoja in član te organizacije bo vse tja do sprejetja v partijo maja 1944. leta na Vojskem, kjer je delal v partizanski tehniki.

V centralni tehniki v Ljubljani je počenjal najrazličnejše reči, pomagal je pri izdelavi raznih aparatov, skupaj spravljal oddajnike, agregat za polnjenje akumulatorjev je skonstruiral sam, vse za potrebe OF.

Vmes je bil večkrat aretiran, izpuščen, potem pa spet zaprt in poslan v internacijo v Visco, kjer je dočkal kapitulacijo Italije. Od tam ga je pot vodila naravnost v partizane na Primorsko.

Med hajkami si je razbil nogo in preživel zimo 1943/44 v partizanski tehniki Jelenk na Vojskem, kjer je risal in izdeloval matrice za partizanske črke in druge grafične zadeve. Konec maja 1944 je odšel v enoto 99 na Dolenjsko, to je v radijske delavnice glavnega štaba NOV in POS, kjer je kasneje postal tudi njihov vodja. „Bolje sem znal ta posel, kot pa tiskarsko delo,“ se danes spominja tistih dni naš nagrajenec. Kot vodja delavnice je dočkal osvoboditev, med potjo v Ljubljano pa se je moral oglasiti že v Trstu, kjer so morale delavnice prevzeti ves material, ki sodi v radijsko tehniko in ga je bilo kar za tri pošiljke po pet do šest tovornjakov. In ves ta tovor so potem srečno iz Trsta pripeljali v Ljubljano.

Ko ga ob koncu razgovora vprašujem, ali je zadovoljen s svojim poklicem in prehojeno potjo, mi Železnik preudarno in mirno odgovarja, da bi sicer lahko bil tudi slikar, saj je v šolskih letih veliko risal, precej pa se je ukvarjal takrat tudi z glasbo, saj je devet let igral violino, pred vojno pel v Maroltovem akademskem pevskem zboru, po vojni pa tudi prvi bas v Liparjevem kranjskem pevskem zboru.

„Sicer pa bi bil lahko tudi navaden kmet, ki orje in seje,“ pravi ob koncu, „vendar bom zdaj, ko bom odšel v pokoj, kupil barve in začel slikati pa tudi lotil se bom obdelovanja tistih sto kvadratnih metrov zemlje okrog hiše in seveda poslušal dobro, klasično glasbo, ki jo imam zelo rad.“

Tak je torej Milan Železnik, prvi nagrajenec Iskre za življenjsko delo.

Dušan Željeznov

zakon o združenem delu — samostojnost posameznih TOZD in finančni razvoj v taki tudi navzven zelo široko razprostrti delovni organizaciji? Kako kot gospodarska celica lahko prosperirata? Glede na to, da je pravzaprav vsaka TOZD praktično malo podjetje, nas tudi zanima, ali imate pri vas poleg te organizacijske delitve, še dislocirane delovne skupnosti. Kako je v

zvezi s tem mogoče upoštevati specifične interese kraja in hkrati zadržati enovitost in celovitost?

„Naša DO je sedaj sestavljena iz sedmih TOZD, ki so nosilci posameznih proizvodnih programov, ki smo jih delno že našli. V delovni organizaciji opravljajo poleg administrativno teh-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Iskra
4. julij
'77

Vsem delavcem Iskre čestitamo za dan borca in dan Iskre! Nasvidenje v Novi Gorici!

Organiziranje samozaščite

Vodstva in organizacije ZK in socialistične zveze v krajevnih skupnostih ter vodstva in organizacije ZK skupaj z vodstvi sindikatov naj v tozidih in v vseh drugih oblikah združevanja delavcev v združenem delu ocenijo uresničevanje družbene samozaščite v svojem okolju. V primerih, ko v tozidih in KS kasneje z uresničevanjem sprejetih načel in normativnih določil, naj občinska vodstva ZK, socialistične zveze ter drugih družbenopolitičnih organizacij ustanovijo posebne skupine, ki jih morajo voditi tovariši iz teh vodstev in ki morajo pomagati v organiziranju družbene samozaščite v teh temeljnih samoupravnih skupnostih.

Družbenopolitične organizacije morajo biti na vseh ravneh družbene organiziranosti nosilke aktivnosti za čimprejšnjo in dosledno opredelitev nalog ter pravic in dolžnosti s področja družbene samozaščite v samoupravnih aktih. V občinah je treba sprejeti družbene dogovore o družbeni samozaščiti, ki morajo urejati medsebojne pravice in obveznosti vseh nosilcev družbene samozaščite v občini. V vseh organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih pa morajo izpopolniti statute ter sprejeti samoupravne sporazume in pravilnike o družbeni samozaščiti, pri čemer spoznanja omogočajo in zahtevajo, da družbeno samozaščito pojmujejo in razvijamo veliko bolj široko kot doslej. Družbeno samozaščito je treba uveljaviti na vseh področjih, ki so pomembna za človekovo življenje in delo, njegovo ustvarjanje in osveščanje.

Namen celotne družbenopolitične aktivnosti ZK in drugih družbenopolitičnih organizacij v okviru enotne fronte ter normativnega urejanja področja družbene samozaščite je podružbljanje varnostnih zadev in vraščanje družbene samozaščite v samoupravno in politično organiziranje in odločanje.

Podružbljanje varnosti bomo dosegali tudi tako, da se bodo organizacije in vodstva družbenopolitičnih organizacij zavzemale: da bodo o varnostnih razmerah in ukrepih razpravljali tudi v delegacijah in skupščinah, v delavskih svetih in svetih krajevnih skupnosti ter na zborih delavskih ljudi in občanov; da v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih odgovornosti za družbeno samozaščito ne bodo prelegali na profesionalne delavce, ki ne morejo biti nadomestilo za široko aktivnost delovnih ljudi in občanov, da bo delovanje na področju družbene samozaščite odprto za vse delovne ljudi in občane — med njimi tudi za mlajše ljudi in ženske — ki so opredeljeni za socializem in samoupravljanje; ter da bodo ustanovili odbore za ljudsko obrambo in družbene samozaščite ne le v krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela, marveč tudi v vaseh in ulicah, po dislociranih obratih temeljnih organizacij in v delovnih ter sestavljenih organizacijah združenega dela.

DŽ

„Kako čutite svojo vlogo v utrjevanju gospodarskega, narodnega in družbenega položaja tega dela Goriske, še posebej pred dnevom borca, ki je hkrati tudi dan Iskre, torej dvojni praznik?“

„Iskra, Industrija avtoelektričnih izdelkov, je hkrati že navedena kot eden izmed nosilcev razvoja za to regijo. Zato je bila odločitev občinske skupščine, da se dan Iskre letos že drugič praznuje v tem delu Slovenije, zelo dobro sprejeta, ne le od vseh delavcev temeljnih organizacij, ki so do zadnjega resnično Iskraši, temveč tudi od vseh tistih, ki so ožje ali širše nosilci posameznih aktivnosti na koncu Slovenije.“

Letos, poleg vseh drugih zelo pomembnih jubilejev — 40-letnice prihoda maršala Tita v vodstvo KPJ, 85-letnice njegovega rojstva in 40-letnice ustanovitve KPS — na tem področju slavimo še jubilej, ki smo mu rekli: 30 let graditve v novi Jugoslaviji. Gre za trideset let resničnega zgodovinskega obdobja za ta del prebivalstva, ki ne le, da je dosegel nacionalno in socialno svobodo, temveč tudi skokovit gospodarski in družbeni razvoj, ki ga znajo posebnost ceniti ne samo delavci Iskre, ampak vsi prebivalci tega območja.

Prepričan sem, da bodo v tem duhu tudi — tako Iskraši kot vsi ostali prebivalci — zaželeli na dan Iskre v Novi Gorici z velikim zadovoljstvom in dobrodošlico vsem sodelavcem Združenega podjetja naše Iskre.“

MAK

Pripravljeni na razpravo

Maks Milavec, namestnik direktorja TOZD DES Iskra-Avtoelektrike v Novi Gorici je sekretar sveta ZK te naše delovne organizacije. Ko smo ga pred dnevom Iskre in dnevom borca, ki bo to pot v Novi Gorici obiskali,

Maks Milavec.

smo mu zastavili eno samo vprašanje: kako poteka razprava o tezah za samoupravno sporazumevanje na vseh ravneh od SOZD do TOZD.

„Na ravni delovne organizacije imamo,“ nam je odvrnil sekretar sveta ZK Iskra Avtoelektrika, „prav tako pa tudi na ravni tozdov in delovne skupnosti skupnih služb že formirane posebne komisije, ki vodijo in bodo vodile akcije za razpravo okrog samo-

Začetek razprave o tezah

Na 6. zasedanju skupščine ZP Iskra, bilo je 24. junija, so sprejeli vrsto pomembnih sklepov, med katerimi je na prvem mestu potrebno omeniti sklep o sprejetju osnutka tez o združevanju v SOZD Iskra ter s tem začetek postopka sprejemanja novega, na teh temeljih slonečega samoupravnega sporazuma o združevanju v SOZD Iskra.

Skupščina je nadalje sprejela obrazložitev in poročilo predsednika komisije za podelitev nagrade in priznanj Iskre ter soglasno sprejela, da naj nagrado in priznanja Iskre prejmejo Milan Železnik, Ivo Pahor, Savo Ranković, Franc Somrak, Jaka Vehovec in Alojz Žumer, ki jih bodo slavnostno podelili na dnevu Iskre in dnevu borca v Novi Gorici.

Skupščina je sprejela tudi predlog, da podeli odbor partizanskih RA delavnic in odboru koroških partizanov domicil, saj gre v prvem primeru za zametek dejavnosti v NOV, iz katere se je razvila sedanja Iskra, v drugem primeru pa za dolg do dela Slovencev v zamejstvu.

Sklepe in informacije skupščine ZP Iskra objavljamo na 7. strani.

upravnega sporazumevanja. Člani teh samoupravnih komisij, ki so jih imenovali ustrezni delavski sveti, so sestavljeni izključno iz predstavnikov družbenopolitičnih organizacij iz naših tozdov. Za pripravo vseh omenjenih osnutkov pa smo na ravni delovne organizacije izoblikovali posebno tričlansko strokovno telo, ki pripravlja vse potrebne akte za široko javno razpravo.

V ta namen smo izdelali poseben rokovnik, ki je usklajen z zahtevami in roki za uskladitev in ki se ga bomo obvezno držali. Največje težave ima to naše strokovno telo z reševanjem problematike dohodkovnih odnosov med tozdi in delovno skupnostjo skupnih služb. Čeprav imamo kolektivni dopust natanko čez mesec dni, bomo z razpravami o samoupravnem sporazumevanju začeli že pred dopustom. Vse teze tako SOZD in DO in seveda tozdov bomo obravnavali skupaj na zborih delavcev.

Naša zveza komunistov je skupaj z ostalimi družbeno-političnimi organizacijami, ki vodijo omenjene komisije, pripravljena na uspešno razpravo in seveda tudi na ustrezno sprejetje samoupravnih sporazumov, usklajenih z zakonom o združenem delu in duhom nove ustave.

Kakor je na eni strani vprašanje razprave in povezave med tozdi in delovno organizacijo urejeno učinkovito, čutimo vendar potrebo tudi po povezavi s SOZD Iskra, kjer bi občasno ne poročali samo o poteku naših razprav, temveč bi predvsem izmenjavali izkušnje in razreševali probleme v najširšem okviru, to je v okviru SOZD Iskra.“

DŽ

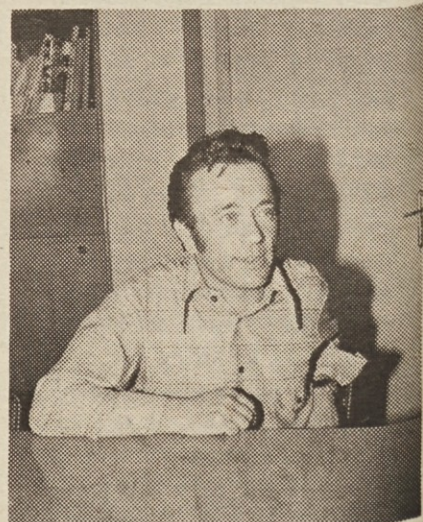

Doroteja Golob.

delovni organizaciji, je zatem dejala: „Zakon o združenem delu se že izvaja. Menim pa, da smo delavci zainteresirani za še jasnejši skupni cilj; zato si tudi prizadevamo, da bi ga čim dosledneje in čimbolje uresničili.“ Pri pomnila je še, da bi bilo ob tej priložnosti potrebno pohvaliti družbenopolitične organizacije, ki so res dejavne in ki poleg siceršnje splošne aktivnosti organizirajo tudi dodatna zahtevna srečanja, kot so bile športne igre Združenega podjetja Iskre, ki so se pravkar končale v Gorici, in sedaj bližajoče se praznovanje dneva Iskre. Kot ženska in delavka, ki se počuti zares enakovredno in suvereno, je za konec dodala še vabilo:

„Pridite, boste videli, da bo res lepo!“

ZBIRA ISKRINE SKODELE

Alojz Čupar.

(Nadaljevanje na 3. strani)

„PRIDITE, BOSTE VIDELI, DA BO LEPO!“

Doroteja Golob, poenterka v TOZD Zaganjalniki, je že na začetku, ko smo jo vprašali, kaj ji pomeni dan Iskre, še posebej, ker bomo letos ta dan praznovali v Novi Gorici, dejala: „Vsi delavci industrije avtoelektričnih izdelkov smo srečni, da bomo tokrat praznovali prav pri nas ta osrednji praznik. Upamo, da se bodo vsi dobro počutili v Gorici, saj na tak največji naš dan želimo vsi praznovati res lepo. Morda bi prav potihem dodala, da se bojimo, da nam — če se množica utabori na travniku — ne bodo preveč uničili naše lepe Gorice, vendar zaupamo, da bo organizacija dobra in da se bo vse dobro izteklo.“

O tem, kako delavci čutijo uresničevanje zakona o združenem delu v

Proizvodnja v maju 1977

	Izpolnitev v 000			Odnos m.r. do m.pl.			
	I-V/76	I-V/77	mesečna r.	Odnos r. l. - do let. pl.	Odnos r. l. - do pl. l.	Odnos r. l. - V. 77	Odnos r. l. - V. 77
TELEKOMUNIKACIJE	1.098.274	1.193.473	242.510	99,6	44,0	104,9	108,7
ELEMENTI	196.976	270.558	55.888	98,7	41,4	94,1	137,4
KONDENZATORJI	65.857	101.401	24.038	86,1	31,2	73,5	153,9
ŠIROKA POTROŠNJA	386.385	549.917	119.671	95,6	41,0	93,7	142,3
AVTOMATIKA	380.605	458.186	109.136	102,6	39,8	96,3	120,4
AVTOELEKTRIKA	507.816	562.053	110.559	90,6	39,6	89,5	110,7
EMO	340.433	438.561	91.508	74,6	30,7	73,2	128,8
SKUPAJ	2.976.346	3.574.149	753.310	93,7	39,6	92,7	120,1
ISKRA-COMMERCE	35.212	57.938	11.104	113,1	39,7	115,6	164,5
INŠTITUT ZA PRODUKTIVNOST IN METROLOGIJO	6.911	10.698	2.761	115,0	45,4	112,6	154,8
SKUPAJ ZP ISKRA	3.018.469	3.642.785	767.175	93,9	39,6	93,1	120,7

Po tekočih cenah je realizirana proizvodnja za obdobje januar-maj 1977 znašala 3.906.830 din.

V duhu Zakona o združenem delu

(Nadaljevanje s 1. strani)

ničnih funkcij v skupnih službah še funkcijo prodaje, nabave in razvojnega oddelka, kar še ni povsem prilagojeno obstoječemu zakonu o združenem delu.

Kar zadeva proizvodne TOZD, je analiza pokazala, da ne bi bilo treba trenutno delati nobenih institucionalnih sprememb, osnove tez pa predvidevajo, da bi v skladu s stališči o transformaciji delovnih organizacij nekatera skupna opravila prenesli tudi v TOZD. Gre za razvoj TOZD, vendar menim, da združeno na ravni delovne organizacije ostane prodaja oziroma komercialne dejavnosti. Ostale administrativno-tehnične funkcije, ki jih TOZD tudi združuje, kot so na primer računovodstvo, kadrovska služba, kakovost, investicije, izvoz in podobno, bi opravljale DSS na ravni DO. Finančne posle temeljne organizacije pa nameravamo poveriti in organizirati v okviru temeljne banke.

Kar zadeva ekonomsko organizacijske odnose, je treba v skladu z novim zakonom še veliko storiti. Kljub temu, da imajo temeljne organizacije že zdaj vzajemni dogovor, da medsebojne storitve in proizvode, ki jih delajo ena za drugo, obračunavajo v obliki delitve skupnega prihodka za te delovne aktivnosti. V najkrajšem času pa računamo še z vključitvijo proizvodnje odličkov, ki je namenjena izključno za potrebe posameznih TOZD, zaradi česar ta del dohodkovnih odnosov ponovno preverjamo in usklajujemo.

Tehtno bo potrebno preučiti tudi vprašanje, ki je vezano s funkcijami temeljnih organizacij, ki aktivno delajo na področju izengospodarske dejavnosti. Končni dogovor vendarle je, da so dejavnosti, ki jih skupaj opravljajo organizacije na bazi enotnih izhodišč, skupne funkcije, pa bodisi, da jih za en del v gospodarskih organizacijah opravljajo skupne službe delovne organizacije, bodisi da bodo v nekaterih primerih organizirane v TOZD samih.

Funkcije, za katere je dogovorjeno, da so združene, bomo delno opravljali tudi ob dislociranih oddelkih TOZD. Na ta način poskušamo dohodkovne odnose kot organizacijo samo pripraviti na enotnih principih, hkrati pa omogočiti, da ne bi prišlo do kadrovskega osiromašanja tistih področij, kjer opravljajo svoje delo organizacije, ki so določene funkcije združile v temeljni organizaciji združenega dela splošnega pomena ali delovne skupnosti skupnih služb v delovni organizaciji. Dogovori so že tako daleč, da ne bo več bistvenih razhajanj glede dejanske prilagoditve zakona o združenem delu. To delo se odvija tekoče — strokovnjaki pripravljajo strokovni

del, o vsebinskih stališčih pa sproti razpravljajo delavci iz delovne skupnosti skupnih služb, združeni v posebni odbor, ki je zadolžen za izvajanje aktivnosti, ki so vezane na realizacijo zakona o združenem delu.“

„Kako se vključujete v razvoj avtomobilске industrije tako Jugoslavije kot v mednarodne tokove, še posebej glede na to, da delate na jugoslovansko-italijanski meji?“

„Meja sama nima dosti vpliva. Kot sem uvodoma rekel, smo soproizvajalci osebnih in gospodarskih vozil v Jugoslaviji. Odnose z vsemi avtomobilskimi in motornimi industrijami, imamo za sedaj urejene na bazi dolgoročne pogodbe o poslovnno-tehničnem sodelovanju. Zato se običajno vključujemo že v začetku, ko posamezna vozila zasnujejo. Gre za skupen program novih vozil; v pretežnem delu za novo proizvodnjo. To je v bistvu normalno, ker sicer ni mogoče organizirati tehnoloških in ekonomskih proizvodnih agregatov, ki jih delamo za avtomobilsko industrijo.“

V teku pa so že pogovori, da te dolgoročne pogodbe o poslovnno-tehničnem sodelovanju spremenimo v samoupravne sporazume, s katerimi bi poleg programskih zasnov, na katerih naj bi temeljil naš razvoj za potrebe jugoslovanske industrije, uredili tudi trajne dohodkovne odnose kot dolgoročno osnovo za skupno proizvodnjo vozil. To sicer ni lahko, zato tudi ne teče tako hitro kot bi želeli. Ob teh priložnostih se marsikaj pokaže, da to, kar imamo vsi v srednjeročnih in dolgoročnih načrtih, ni vselej tisto, kar imamo na določenem področju res namen narediti. A brez odkrite jasnosti ni mogoče zasnovati skupnega razvoja. Prek te industrije se vključujemo tudi v mednarodno delitev dela na ta način, da smo udeleženi pri posameznih večjih kooperacijah te industrije z inozemskimi proizvajalci (primer Poljska, Sovjetska zveza, Francija.)

Povezujemo pa se tudi direktno z večjimi proizvajalci avtoelektrike, tako na vzhodu kot na zahodu. V ta namen smo sklenili tudi nekaj kooperacijskih pogodb. Smisel te vključitve v mednarodno delitev dela je dogovor o določenih specializacijah med seboj ali pa prenos tehnologije in razvoj rešitev za posamezno proizvodnjo.

Vezava na maloobmejni promet je le minimalna, ker je odvisna od značaja naše proizvodnje, čeprav na področju uvoza in izvoza koristimo tudi to pot, vsaj kar zadeva republiko Italijo. Nedavno podpisani osimski sporazum pa vsekakor odpira nove možnosti, eventuelno tudi vezave na skupno industrijsko cono, vendar tu še nimamo povsem razčiščenih izhodišč.“

SAVA RANKOVIĆ

Sava Ranković je zaposlen v ISKRI že 25 let, vseskozi na področju Srbije. Ves čas je bil aktiven tudi v družbeno-političnih organizacijah in samoupravnih organih. V Beogradu je prevzel in organiziral filijalo bivšega Inštituta za elektrovezve in jo uspešno vodil do združitve v veliko ISKRO. Po združitvi je bil aktivno vključen v razširitev poslovne enote Beograd, katera pokriva celotno področje Srbije. Na tem področju zastopa interese ISKRE kot celote. Nesporno so njegove velike zasluge pri prodoru na srbsko tržišče, še posebna zasluga pa je, da je ISKRA kot organizacija našla svoje mesto pri velikih kupcih kot so JLA, Sekretariat za notranje zadeve itd.

Tudi nagrajenec iz Beograda Sava Ranković je že dolgoletni Iskraš in to vse od 31. septembra 1951, ko je predstavljal IEV in Telekomunikacije. Leta 1961 je postal šef beogradske filijale, nekaj let pozneje je prevzel dolžnost vodje sektorja za uvoz in izvoz, zatem je nekaj časa opravljal dolžnost strokovnega svetovalca, od leta 1966, torej nekako 11 let pa je strokovni sodelavec za posle Iskre z Jugoslovansko ljudsko armado in sekretariatom za notranje zadeve.

S Savom Rankovićem sva se prvič srečala nekako pred letom dni, ko mi je odgovoril na nekaj vprašanj v zvezi s poslovanjem beogradskega serviserja. Takrat je izrekel naslednjo zanimivo misel: serviser je tisti, ki gre v belem plašču h kupcu, čeprav ga ta ni prosil za pomoč, se pogovori z njim in mu svetuje, kako naj še naprej uporablja naš izdelek.

Z nagajencem sva se po tistem beogradske srečanju videla še večkrat, zlasti na različnih sestankih teles Iskre Kommerca, predvsem pa na sedaj borčevske organizacije.

„Zelo hitro gre čas in mnogo tega se je pripetilo od mojih začetkov v Iskri“, se tov. Sava spominja dolgoletnega iskraškega staža. „Po eni strani je to dolga zgodba, pri vsem tem pa je zanimivo, kot sem že dejal, da je čas tako hitro potekel. Verjetno zato, ker smo morali pogosto delati od jutra do večera, če smo hoteli, da bomo delo opravili. Nikoli se nismo vprašali zakaj, vedeli smo, da moramo.“

Seveda je beseda stekla tudi o Iskri kot takšni, o kateri je imel nagajenec mnogo povedati, zlasti dobrih stvari, o nekaterih vprašanih pa je brez dlake na jeziku rekel tudi kakšno pikro. „Iskra bi morala biti tesneje organizacijsko povezana, ne pa da nekateri v njej gledajo samo na svojo korist, kar nemalokdaj škoduje tako ugledu celotne Iskre kot njenemu poslovnemu uspehu. Pogosto se tudi dogaja, da Iskri predstavniki, ko pridejo na primer v Beograd, nočejo dati podatkov o poslovanju in proizvodnih programih drugih Iskrinih temeljnih organizacij, so pa tudi primeri, da razen svoje TOZD druge Iskre ne poznajo,“ je dejal tov. Sava.

Ob koncu tega našega, lahko bi mu rekli, slavnostnega intervjuja, sem nagajenca pobaral, kje vidi prihodnost Iskre. „V mladih, toda v tistih mladih, ki bodo nekaj naredili za Iskro in šele potem spraševali za zaslužkom.“

FRANC SOMRAK

Franc Somrak je zacele svoje pionirsko delo na področju elektronike že v času okupirane Ljubljane pri opremljanju sredstev za partizanske RA zveze. L. 1947 se je vključil v delo na Inštitutu za elektrovezve, kjer je kot pionir razvijal VF telekomunikacijski sistem in sistema za prenos govora. S tem delom je kasneje nadaljeval v Telekomunikacijah v Pržanu.

Od leta 1961 je v ZP ISKRA delal na projektih in realizaciji mnogih novozgrajenih Iskrinih tovarn. S svojim delom na po-

dročju načrtovanja in realizacije investicij je kot strokovnjak doprinesel izreden delež razvoju ISKRE, saj mnogi izvedeni investicijski programi dajejo Iskrinim kolektivom sodobno programsko usmeritev in dobro ekonomsko osnovo za nadaljnji razvoj. Letos praznuje Franc Somrak 30-letnico pripadnosti Iskri in 40-letnico svojega življenjskega dela, katerega pretežni ustvarjalni del je posvetil razvoju ISKRE.

Že takoj ob začetku najinega razgovora se mi je predstavil kot potomec turjaških valptov, ki so priganjali k delu ubogo ljudstvo okoli stiškega samostana na Dolenskem. Pri tem je poudaril, da je bilo to še v srednjem veku in da ni v nobeni zvezi z njegovim današnjim delom v skupnih službah DO Industrije elementov za elektroniko, pa tudi s turjaško Rozamundo ne. Dober vtis ustvarja v svoji okolici (po izjavah kolegov) že od svojega rojstva naprej pred 63 leti. Skrili nismo nobenega odvečnega leta, čeprav jih ima na videz „in na sluh“ precej manj.

Njegovo delovno mesto je v programsko-tehnični službi IEZE. Tam v stilu svojih valptskih prednikov budno spremlja (pa ne tlačanov, da ne bo zgodovinske pomote) programiranje razvoja IEZE na daljša obdobja.

Nagrada Iskre mu je pripadla glede na intenzivno strokovno delo. Po vrnitvi iz partizanov se je vključil v snovanje in delo Inštituta za elektrovezve, kjer je bil do leta 1951. Potem je bil do l. 1957 vodja razvojnega laboratorija Telekomunikacij, današnje TOZD TV Sprejemniki v Pržanu. Nato je v IEZE prevzel programiranje in investicije. V l. 1961 je bil premeščen v skupne službe ZPI na področje programiranja in investicij za celotno Iskro. Tam je ostal do leta 1967. Od takrat naprej dela na sedanjem delovnem mestu. Vedno je verjel v sposobnosti lastnih razvojnih kadrov in to prepričanje današnji vsesplošni napredek Iskre več kot potrjuje. Mladi kadri so po njegovem mnenju zelo uspešni, prodorni in perspektivni, če so takoj v začetku primerno usmerjeni. Je eden od tistih ljudi, pri katerih dana beseda in delovna zadolžitev nekaj veljata. To dragoceno lastnost vceplja tudi mladim generacijam sodelavcev. In prav je tako.

LOJZE ŽUMER

Alojz Žumer se je zaposlil v tovarni NIKO Železniki l. 1958 kot vodja razvojnega oddelka. L. 1967 je bil izbran za predsednika odbora začasno upravo in naslednje leto za direktorja tovarne, ki jo je vodil do l. 1975, ko je bil izbran za glavnega direktorja DO ISKRA – Industrija široke potrošnje.

Njegovo osrednje življenjsko delo je nesporno vezano na razvoj celotnega združenega podjetja ISKRA, posebej še na tovarno v Železnikih. Pod njegovim vodstvom je tovarna vsa leta rasla po obsegu proizvodnje in proizvodnih kapacitet. Vodil je pionirsko

delo pri razvoju malega elektromotorja. Ima izredne zasluge, da je ISKRA cenjena na mednarodnem tržišču, s katerega so poznane kooperacije z GIRMI, BRAUN, AEG in DANFOS, ki so se razvile do take mere, da predstavljajo pomembno mesto v celotnem izvozu ISKRE. Kot direktor delovne organizacije je bil dolga leta član poslovodnega odbora ZP ISKRE in je aktivno sodeloval v kreiranju skupne razvojne politike ISKRE, kakor tudi v prilagajanju velikega poslovnega sistema specifičnim pogojem naše samoupravne družbeno-ekonomske ureditve.

Njegov prispevek je zlasti pomemben z vidika utrjevanja kohezivnih vezi ene največjih in najstarejših industrijskih integracij v državi na samoupravnih osnovah, v zadnjem času k njenemu usklajevanju z novo ustavo in zakonom o združenem delu. Nedvomno lahko trdimo, da je eden izmed tvorcev današnje sestavljene organizacije združenega dela.

Lojze Žumer, letošnji dobitnik Priznanja Iskre 77 je Iskraš s stažem. Osemnajst let – od šolskih klopi do danes je preživel na delovnih mestih v Elektromotorjih in Široki potrošnji. Če hočemo označiti njegov lik, ga najbolje orisemo s pojmom pionir. Že med NOV je aktivno sodeloval v pionirskem odredu Ratitovec. Dvanajstleten je oddal prve strele na sovražnika. Studiral je v težkih letih povojne obnove in v pionirskih razmerah sodeloval na prostovoljnih akcijah. Po zaključenem študiju se je kot prvi elektroinženir zaposlil v današnjih Elektromotorjih.

Tu so delali prve korake v smeri elektroindustrije in tako je stalo pred mladim strokovnjakom široko neobdelano področje. Znašel se je pred vrsto praktičnih in teoretičnih problemov, ki jih je moral reševati. Da je bil v prizadevanjih še bolj osamljen, nam dokazuje že dejstvo, da so še danes Elektromotorji edini izključni proizvajalec malih elektromotorjev v Jugoslaviji. S sodelavci mu je kot vodji razvoja uspelo teoretično in praktično razvozlati vrsto problemov in proizvodnja je stekla. Pionirsko delo je spet uspelo.

Mislím, da Lojze Žumer ne bo zameril, če povem, njegovo največje zadovoljstvo: rad ima lepoto narave. Lovci je. Ne vem koliko strelja, vem pa da v majskih jutrih ob prostih dneh počaka zarjo na vrhu Jelovice, ali v samotnem gozdu. Mir in tišina sta edini priči njegovih najlepših ur.

Naj izdam še drugo njegovo „slabost“, kakor pravi sam. To je glasba. Dvomim, da bi blizu in daleč kje pri tehničnem človeku in poslovnem možu kot je on, našel tako popolno diskoteko izbranih glasbenih del. Opere in sonate, simfonije ter koncerti čudovito odmevajo v njegovi dnevni sobi. In še eno strast ima: letenje. Če spregovori o svojih doživljajih nad oblaki, se mu zasvetijo oči, kot alpinistu, ki govori o steni.

Značilna je tudi njegova misel, ki mi jo je povedal ob najinem prvem srečanju: „Naloga vodilnega človeka v industriji je blažiti trdoto odnosov: človek–delo–denar“. Mislím, da je s to mislijo odkril svoj globoko socialistični odnos do človeka in materialnega sveta.

IVO PAHOR

Ivo Pahor se je zaposlil v ISKRI Avtoelektriki 1959, kjer je deloval kot tehnolog, vodja tehnološke priprave, projektant v skupini za izgradnjo tovarne malih zaganjalnikov, šef prodaje za domači trg in sedaj kot šef plana in koordinacije.

Poleg tega je Ivo Pahor aktivno ves čas deloval v organih samoupravljanja in družbeno-političnih organizacijah. V ISKRI Avtoelektriki je bil predsednik upravnega odbora, predsednik sindikata, član sekretariata OOKZ, član DS ZP Iskra, član občinskega sindikalnega sveta in je sedaj predsednik DS delovne organizacije.

Ivo Pahor je s svojim neumornim delom ogromno pripomogel Iskri–Avtoelektriki,

da je nova samoupravna organiziranost živela tako, kot smo si želeli. Brez pomsleka ga lahko priznamo za enega najzaslužnejših pri nastajanju in organiziranju naše delovne organizacije in formiranju temeljnih organizacij združenega dela po določenih nove ustave. Njegova sposobnost in angažiranost se odraža v njegovem celotnem delu in snovanju, kar izpričujejo organizacijske oblike samoupravnega delovanja v delovni organizaciji ISKRA Avtoelektrika.

Lahko bi mu rekli pionir novogoriške Iskre. Od vsega začetka je že v njej, celo dva meseca več, ki ju je prebil v matični tovarni v Kranju, kjer je bil na uvajanju v pripravi dela kot tehnolog. „Spominjam se samega začetka, ko smo pričeli s proizvodnjo avtoelektričnih izdelkov ob pomoči kranjske Iskre in z znanjem, ki smo si ga tam pridobili. Majhna skupina nas je bila takrat. Potem pa so začeli prihajati novi delavci, vedno več nas je bilo in vsak dan je bilo laže.“

Postopoma, ob prenosu vseh izdelkov iz Kranja v Novo Gorico, je bilo potrebno povečati tudi oddelek priprave dela, vodja tega oddelka pa je bil prav Ivo Pahor. Do takrat je bil profil tehnologa na Goriškem praktično nepoznan, zato je bila potrebna po dopolnilnem izobraževanju še toliko večja. Ivo Pahor je to tudi sam občutil, zato je brez odlašanja pričel z višjo šolo za organizacijo dela in jo leta 1973 uspešno zaključil.

„To mi ni bilo dovolj“, pravi, „prav sedaj sem absolvent visoke šole za organizacijo dela. Seveda sem menjal tudi delovno mesto, saj sem bil do leta 1974 v skupini za izgradnjo tovarne malih zaganjalnikov. Sedaj pa delam v komercialnem področju kot šef prodaje za domači trg.“

Ob naštevanju funkcij, ki jih je imel Ivo Pahor v 18 letih dela v Iskri, sem se samo začudil. Preveč jih je, da bi vse našteali, saj je bil predsednik sindikalne organizacije, predsednik upravnega odbora, član delavskega sveta ZP Iskra, sedaj pa je predsednik delavskega sveta delovne organizacije Iskra–Avtoelektrika in aktiven še v drugih organizacijah in samoupravnih organih.

„Pred nekaj meseci sem dobil stanovanje v Novi Gorici, kjer preživljam prosti čas, ki ga je zelo malo, z ženo in 11-letnim sinom. Posebnih želja nimam, saj teče življenje svojo pot, teče tako, kot si želim, to pa veliko vpliva na družinsko srečo. Rad bi le, da bi kolektiv Avtoelektrike še naprej v okviru celotne Iskre uspešno deloval.“

In ker smo tik pred dnevom Iskre, želim vsem tistim, ki bodo prišli v Novo Gorico, da bi se prijetno počutili med nami in, da bi odnesli iz Nove Gorice kar najprijetnejše spomine.“

JAKA VEHOVEC

Jaka Vehovec se je zaposlil v ISKRI 1952 kot planer v planskem oddelku. Tu se je takoj vključil tudi v družbeno-politično dejavnost, ki je bila usmerjena v razvoj samoupravnih odnosov. Zaradi njegove sposobnosti in prizadevnosti je kmalu postal vodja termiskega oddelka in nato vodja obratnega gospodarstva. Že l. 1961 je bil imenovan za šefa organizacijskega biroja tovarne in je s tem prevzel odgovornost za nadaljnji organizacijski razvoj ISKRE Elektromehanike. Aktivno je sodeloval in soustvarjal ideje o ekonomskih enotah, ki so postale prve samoupravne celice v tovarni in osnova razvoja samoupravnih odnosov. Vzporedno je deloval na organizaciji tovarne vse do današnjih oblik samoupravne organiziranosti. V 25 letih svojega delovanja v ISKRI je prevzemal tako odgovorne strokovne, družbenopolitične in samoupravne dolžnosti. Na delovnem mestu šefa oz. direktorja organizacijskega področja se nahaja že 16 let in je v tem času deloval v smeri razvijanja sodobno organiziranega podjetja. Pri tem je aktivno sodeloval tudi

pri snovanju organiziranosti združenega podjetja ISKRA, kot večletni član strokovnih organov, ki so idejno snovali organizacijski in samoupravni koncept ZP ISKRE. V letih, ko je bil odgovoren za organizacijo v Elektromehaniki, je izpopolnjeval notranji informacijski sistem z uporabo elektronskega računalništva in je bila Elektromehanika med prvimi, ki je uvedla računalniško obdelavo informacij.

Vsekakor je prijetno pisati o človeku, ki je bil član uredniškega odbora glasila „Iskra“ skoraj dve desetletji. Zato ni čudno, da je najin pogovor sprva zapolnil v informacijske „vode“, pri čemer je sogovornik izrekel mnogo pohvalnih besed na račun Iskrinega osrednjega časopisa, seveda pa je tu in tam padla tudi kakšna pikra.

Jaka Vehovec se je v Iskri zaposlil pred četrto stoletje, „ko je Iskra začela iskati svoj prostor v okviru našega gospodarstva. To je bilo obdobje, ko smo se začeli zavedati, da lahko enakopravno sodelujemo v delitvi dela znotraj elektroindustrije. To je bilo obdobje osvajanja novih tehnologij, obdobje zanesenosti, navdušenja nad napredkom, obdobje tovarištva.“ se je spominjal tistih začetkov, ko Iskra še ni bila Iskra, ko je šele nastajala, ko je šele iskala svoje mesto.

Med pogovorom sva zavestno preskočila dve desetletji ter primerjala sedanjí položaj in odnose s takratnimi. V tej oceni je tovariš Vehovec dejal tole: „Mi, pionirji smo navezani na tisti čas pred dvema desetletjema, čas, ki bi ga lahko ocenil za romantično dobo Iskre. Morda se bolj zato, ker smo bili takrat mladi. Res pa je tudi to, da so bili takrat odnosi med nami Iskraši bolj odkriti, bolj pristni in so bili ljudje bolj navezani na Iskro. Bolj so se veselili vsakega njenega napredka, vsakega dobrega rezultata.“

Po mnenju našega kranjskega nagajenca bi morali v Iskri zdaj bolj gojiti pristne tovariške odnose, če že zaradi drugega ne, tudi zato, „ker smo se prav mi v Iskri začeli prvi ukvarjati s humanizacijo odnosov v proizvodnji,“ je poudaril sogovornik.

Jaka Vehovec je, kot temu pravimo, Kranjčan z dušo in telesom. Zato ni nič čudnega, če je najin pogovor prav on usmeril v Kranj, v Elektromehaniko. „Ali se Iskraši sploh še zavedajo, da je kranjska Iskra zibelka sedanjega Združenega podjetja? Ali vedo, da je kranjski kolektiv odstopil del proizvodnih programov v Novo Gorico, v Novo mesto, Trbovlje in Otoče in da je tako dal prispevek k razvoju današnje Iskre.“

ZBIRA ISKRINE SKODELE

(Nadaljevanje z 2. strani)

Alojz Čupar, vodja linije avtoelektrike – TOZD Generatorji in elektronika:

„Dan Iskre ima zame več pomenov. Eden glavnih je gotovo, da se Iskraši med seboj srečamo, da starejši, ki se že poznamo med seboj, izmenjamo izkušnje tudi z delavci drugih delovnih organizacij. Iskreno želimo, da bi ob tej priložnosti naši mlajši sodelavci videli, da imajo taka srečanja resen namen, da niso le veselica, ampak da predvsem ustvarjajo med nami globoke tovariške vezi. Želimo tudi, da bi se mlajši ob takih priložnostih navzeli pozitivnih tradicij in da bi jih vzporedno z razvojem ohranjali tudi naprej.“

Navdušeno je še dodal, da zbira Iskrine skodele, v katerih na teh srečanjih postrežejo s partizanskim golašem. „Hranim jih tudi za čase, ko bom že upokojen in ko bom nanje gledal kot na lepe trofeje našega skupnega dela in tovarištva.“

Ob tem navdušenju pa je izrazil tudi kritično misel: „Če pogledamo nazaj, morda petnajst let daleč, bomo le videli, da takrat v naši tovarni nismo imeli nobenega diplomiranega inženirja; imeli smo le pet tehnikov, ki pa so bili marljivi delavci. Predvsem pa smo vsi imeli občutek, da ni bilo ožin, da ni bilo razkoraka med strokovnim kadrom in proizvajalci. Danes, ko imamo seveda tehničnih kadrov precej, žal nekaj takega čutimo. Glede tehnike ne bi mogel reči, da nismo nič naredili, toda morda bi rekel, da nismo dovolj skladno tehnično opremljeni. Preveč tehnologije je še vedno kupljene in to zavira naš še učinkovitejši razvoj!“

S poslovnega odbora DO Široka potrošnja

Prejšnji petek je bila seja Poslovnega odbora delovne organizacije. Odbor je potrdil poslovno poročilo za letošnje prvo trimesečje in odobril plan investicij za letošnje leto. Hotel je tudi pregledati gospodarski plan za letošnje leto po TOZD, pa ga nekatere še niso sprejele.

Z zadovoljstvom so sprejeli poročilo o poslovanju v prvih treh mesecih. Poročal je Jože Vidic, direktor Področja za plan, analize ter investicije. Proizvodni načrt je bil v Široki potrošnji dosežen s 24 odstotki letnega programa, kar je skoraj polovica več, kot lani v istem obdobju. Žal pa je finančni učinek zaradi povečanja stroškov slabši od proizvodnega uspeha.

Direktor Gospodinjiskih aparatov Slavkovič je poročal o pripravljenem internem sanacijskem načrtu. Ne gre za zunaj, ali z zakonom vsiljeno sanacijo, ampak za ureditev gospodarjenja, ki je bilo zadnje dve leti na robu rentabilnosti.

S tem načrtom predvidevajo večjo akumulacijo z aganziranjem vseh no-

tranh rezerv, zlasti z večjim izkoristkom delovnega časa — se pravi z odstranitvijo zastojev, znižanjem bolniškega staleža in boljše organizacijo notranjega transporta.

Poslovni odbor je pohvalil investicijska prizadevanja TOZD, ki z vlaganji v strojno opremo skušajo doseči večji in cenejši delovni učinek. Višina predvidenih letošnjih investicij je precejšnja — skoraj enajst starih milijard.

Odbor je sprejel tudi informacijo o letošnjem gospodarskem načrtu in njegovem skladanju s srednjeročnim programom. Žal pa nekatere TOZD še niso sprejele predlaganega načrta, niti niso dale nanj kakih pripomb. Za te je PO predlagal postopek pri Delavskem nadzoru. Ni namreč prav, da poedinci zavirajo poslovne odločitve vse delovne organizacije. Čas je dragocen in pomeni pravtako denar kakor delo.

Predsednik Poslovnega odbora Franc Süßinger je predlagal, naj bi imele strokovne službe več kompetenc in dolžnost in skrb, da se sklepi samoupravnih organov dosledno in ažurno izvajajo. Obenem pa bi tako strokovne službe lahko nudile strokovno pomoč, kar je pravzaprav njihov namen.

F. Kotar

Vsako leto, tam neke septembra naredijo plan potreb in ga pošljejo naši tovarni. Plan pa pogostokrat ne odgovarja dejanskim potrebam, saj je zlasti za manjše delavnice težko ugotoviti, koliko naših aparatov bodo dobile v popravilo. Zato se večkrat uštejejo in tako je včasih serviser brez delov, ki jih takoj zahteva od centralnega skladišča, ta pa od nas. Zgodi se, da jih ni v zalogi, če pa gre za uvožene dele, ali dele, ki nam jih izdelujejo kooperanti, traja dobava tudi 3–5 mesecev.

Redno dobavo delov pa imamo organizirano takole: Servisi rezervne dele naročijo v skladišču, ti v naši branžni prodaji, le-ta pa pri nas. Robo pošljemo mi direktno naročniku — servisu. Birokratska pot je sicer malo daljša, je pa zato vedno udeležena proizvajalka, naša tovarna, ki v končni fazi po zakonu odgovarja, da ima serviser kaj vzeti v roke.

Imamo pa težave tudi mi, seveda. Tako je bilo pred nedavnim z grelci za sušilnike las, ki jih uvažamo. Vhodna kontrola jih je celo vrsto „izvrгла“, tako jih ni bilo v naročeni količini

Skladiščnica Metka Hafner in vodja Slavko Plestenjak v skladišču rezervnih delov.

dovolj niti za proizvodnjo. Zato smo jih tudi servisom poslali manj, kakor so zahtevali. In že so težave tu. Nova pošiljka pride, vendar v treh do petih mesecih — uvozna procedura je dolga.

Sicer pa ima podobne težave še več TOZD v Široki potrošnji. Večina jih namreč posluje z rezervnimi deli po istem načinu, kot pri nas.

F. Kotar

Kako prodajamo izdelke zabavne elektronike?

Široka potrošnja proizvaja kar lep spekter zabavne elektronike. V Sežani namizne radijske sprejemnike z in brez kasetnega magnetofona in TV stabilizatorje za črno bele in barvne televizorje; na Pržanu namizne TV sprejemnike, črno bele in barvne, prenosne črno bele televizorje in gramofonske kovčke — mono in stereo ter zvočnike. Na Vrhniki pa delajo TV antene in zvočnike za UKV radijske sprejemnike, antenske ojačevalce in antenski pribor. Vso proizvodnjo prodaja branžna prodaja, ki je zaradi ažurnosti organizirana v področja. Omenjeni program prodaja Sektor zabavne elektronike, vodi pa ga Sašo Gvardjančič, ki nam je povedal o tovrstni prodaji precej zanimivega.

Letošnje prvo polletje je po prodajni plati tako dobro, kot si lahko le želimo. Nikakršnih zastojev ni in večino proizvodnje prodamo sproti, takorekoč s trakov. Tako je s TV in radijskimi sprejemniki, s stabilizatorji in gramofoni. Na zalogi je le nekaj namiznih črno belih televizorjev. Kupci vse bolj posegajo po barvnih in črno beli ostajajo. Zato bodo drugo leto to dejstvo upoštevali že ob načrtovanju proizvodnje in bodo izdelovali mnogo več barvnih in prenosnih televizorjev.

Obstaja pa bojazen, da bo po novem predpisu, ki bo zahteval 20 % pologa, padla kupna moč domačih kupcev in bo lahko zaradi tega prodaja manjša. Uspelo jim je tudi prodati vso lansko zalogo anten in so sedaj „na tekočem“, prodajo vse sproti. To je gotovo vesela novica, saj tako z zalogami gotovih izdelkov ne vežejo obratnih sredstev.

Sicer pa izdelki Široke potrošnje vsaj z nekaterimi izdelki prednjačijo tako po tehnologiji, kakor po kvaliteti in oblikah izdelkov na našem trgu. Tako je naprimer barvni televizor

Vodja prodajnega Sektorja zabavne elektronike Sašo Gvardjančič.

Montreal izdelek, ki izstopa po kvaliteti, je med najboljšimi, če že ne najboljši na jugoslovanskem trgu. Upajo pa, da bodo že letos prišli iz proizvodnje prvi barvni TV sprejemniki z velikim ekranom in daljinskim upravlja-

njem. Pravtako je tik pred serijsko proizvodnjo novi HI-FI radijski sprejemnik, ki bo najboljšega kakovostnega razreda med jugoslovanskimi stereo sprejemniki. Zelo sodoben bo tudi po oblikovni plati.

„Seveda pa ne smemo sedeti na lorikah. Revolucionaren design, sodobna tehnologija in dostopna cena morajo biti nenehno naš cilj, če hočemo uspevati,“ je zaključil Sašo Gvardjančič.

FY

RADIOAMATERJI IN ČEBELARJI POZOR

Radioklub Železniki — YU3 DKN je zelo aktiven. Člani so večnoma delavci iz Iskre. Da bi si zagotovili sredstva za tekoče potrebe, so sami razvili in izdelujejo vrtni strojček MUS-1. Namenjen je za vrtnje tiskanih vezij, uporabljajo pa ga tudi čebelarji za vrtnje okvirov za satnice. V strojček lahko vpnete sveder debeline od 0,5 do 1,5 milimetrov.

Cena ni pretirana, saj stane le 300 din in je tako pripomoček dostopen vsakomur. Priključuje se na omrežno napetost 220 V. Nazivna moč na osi — pri praznem teku je 22 W in $N = 22000$ obr/min. (22.000 obratov na minuto).

Vrtni strojček je tako grajen, da s pritiskom na gumb stroj aktiviramo, ko gumb spustimo, se strojček ustavi.

Ga želite kupiti? Naročite ga na naslov: Radioklub Železniki, Poštni predal 7, 64228 Železniki.

KF

Na seji Poslovnega odbora IŠP.

Bliže k potrošniku

Večkrat slišimo godrnjanje, da manjka rezervnih delov v naših servisih. Vodjo marketinga v Gospodinjiskih aparatih Slavka Plestenjaka smo vprašali, kako je s preskrbo servisov z rezervnimi deli. Rad nam je povedal, kako je s to zadevo.

Do novega leta letos smo imeli skladišči gotovih izdelkov in rezervnih

delov v branžnih skladiščih. Zaradi racionalizacije poslovanja pa smo vsa skladišča prevzeli v lastno režijo in jih po večini organizirali v tovarni.

Tako imamo sedaj skladišče rezervnih delov doma. Je še kar dobro založeno in ker je bliže imamo tudi večji pregled nad zalogami. Skladišče je torej v redu. Preskrbovalna mreža, oziroma dobava delov pa je precej zamotana. Centralna skladišča rezervnih delov, ki jih ima za servisno mrežo IC so na Stegnah v Ljubljani. Ta so dolžna skrbeti za oskrbo servisov in pogodbenih delavnic z rezervnimi deli.

Dušan Željeznov:

(4)

TITO V ISKRI

Miha Marinko me je sprejel v pisarni na CK ZK Slovenije. Čeprav že v letih je Marinko še danes izredno agilen in vitalen in pri vsem tem še vedno rad vleče svojo tradicionalno cigareto, vendar z ustnikom.

Ko sem mu povedal, zakaj sem prišel, se je sprva malce zamislil, si prižgal cigareto, potem pa povedal, da se še dobro spominja predsednikovega obiska v Iskri. Takrat je sodila Iskra, po njegovih besedah, zagotovo med najmodernejše in zato tudi najpomembnejše jugoslovanske tovarne. Dalje se je spomnil, da je bil Tito izredno zadovoljen z obiskom, ki je bil spontan in prisrčen, hkrati pa mi je v nevezanem pogovoru še posebej poudaril takratni pomen Iskrine proizvodnje kinoprojektorjev, ki so zasloveli po vsem svetu in ponesli ime Iskre daleč čez naše meje. Še posebej pa je poudaril, da je imel Titov obisk v Iskri takrat dalekosežne posledice za nadaljnji razvoj Iskre zlasti v smislu posodobitve njenih strojev in s tem tudi proizvodnega programa, saj je Tito takrat kot sedaj vztrajal pri tem, da se moramo nenehno razvijati in korakati vstric s sodobnim razvojem sočasne tehnologije in proizvodnje.

Tako mi je torej obudil spomine na ta dogodek Miha Marinko, ki je takrat kot najvišji predstavnik naše republike spremljal predsednika Tita med njegovim prvim obiskom v Iskri.

Takratnega direktorja Iskre v Kranju Silva Hrasta nisem našel v Ljubljani. Odpeljati sem se moral v Dajlo pri Novem gradu, kjer ima Silvo Hrast, danes že upokojenec, počitniško hišico ob morju. K njemu sem tako rekoč padel nenapovedan dobesedno z neba, vendar ga moj obisk niti malo ni presenetil. Pravkar je nekaj brkljal okrog cisterne za vodo in pot mu je lil s čela. Takoj je prenehal s delom, sedla sva za bližnjo mizico in ko je zvedel za namen mojega obiska, je takoj, brez slehernih pomislov, začel obujati spomine na Titov prvi obisk v Iskri.

„Obveščen sem bil, da namerava predsednik Tito priti k nam na obisk med svojim bivanjem na Brdu. To obvestilo mi je

izročil Jaša Filipovič, takrat šef kabineta predsednika republike. Za točen datum in uro Titovega prihoda v Iskra pa sem zvedel dva dni poprej. Pri tem so mi izrazili željo, naj tega ne obešam na veliki zvon in sploh ne populariziram, ker niso ob tej priložnosti predvidevali nobenih varnostnih mer in ukrepov. Vse to pa je imelo seveda za posledico, da se nismo nikakor mogli temeljito pripraviti na obisk, niti v tem smislu primerno urediti tovarne. Zato je predsednik Tito ob svojem obisku videl tovarno zares v njenem delovnem tempu, brez sleherne lepote „fasade“ kot je sicer običajno ob tako visokih obiskih.

Takrat je bilo znano, da nisem prihajal prav zgodaj v tovarno, ker sem pač veliko delal tudi popoldne in zvečer, ko pa sem prišel tistega dne zelo zgodaj v tovarno, je to dejstvo vzbudilo sedaj določeno začudenje, češ, le kaj se bo danes zgodilo ne navadnega in izrednega, ko pa je direktor tako zgoden.

Uro pred Titovim obiskom sem se sestal z upravnim odborom tovarne in z aktivom komunistov in izrazil na tem sestanku prošnjo, češ da prevzamemo veliko odgovornost za normalen potek obiska predsednika Tita in hkrati smo bili takrat tudi vsi prepričani, da bo obisk potekal nemoteno, ker smo pač želeli, da bi maršal videl našo tovarno v polnem obratovanju, ne pa v špalirju delavcev.

In zares je potekal obisk po predvidenem načrtu, ki ga je Tito na naše zadovoljstvo podaljšal še za celo uro, res pa je tudi, da po tem podaljšku obiska nismo niti mogli, niti želeli zadržati delavce na njihovih delovnih mestih in se je potem obisk spremenil v spontano manifestacijo in v vsesplošno veselje ter zadovoljstvo.

Takratni obisk maršala v kranjski Iskri je pustil, razen ponosa celotnega kolektiva, tudi dve trajnejši vrednoti: njegovo zadovoljstvo nad kvaliteto Iskrinih izdelkov je imelo za posledico, da je ob vsakem obisku tujih visokih državnikov med njihovim bivanjem pri nas v Jugoslaviji popeljal svoje goste tudi v Iskra, kar je nemalo prispevalo k našim možnostim za nastopanje na tujih tržiščih in vsesplošni popularizaciji Iskre in vedno smo bili navdušeni nad maršalovo odločitvijo, da je za svoja osebna darila tujim državlnikom izbral proizvode Iskre kot, na primer, kinoprojektorje, telefonske centrale in podobno.

Še trajnejšo korist pa nam je prinesla njegova pripomba, da se čudi, kako more Iskra s tako zastarelimi proizvodnimi sred-

Tito med svojim prvim obiskom v Iskri.

vi in razmeroma mladimi delavskimi kadri, torej z neizkušenim kolektivom, z menoj vred, to moram pripomniti, izdelovati tako kvalitetne in takrat tehnološko zelo zahtevne proizvode ter da bi se zato skupnosti izplačalo investirati v ta kolektiv novo opremo, kar bi seveda pripomoglo k še večji, boljši in kvalitetnejši proizvodnji.

Mi smo tudi to maršalovo napotilo vzeli zelo resno in opravili prvo rekonstrukcijo v Iskri. Tako smo nabavili tudi sodobno tehnologijo za avtoelektriko, močno posodobili orodjarno in ostale oddelke ter s tem omogočili kasnejšo preselitev avtoelektrike v Novo gorico.

In končno, ni minil noben maršalov rojstni dan, da mu ne bi Slovenija med drugimi darili poslala v dar tudi kakega Iskrinega proizvoda.

Sicer pa sem bil z maršalom skupaj še trikrat, vsakokrat ob praznovanju novega leta. V naši tovarni so bili na obisku, to naj povem za konec, tudi številni ugledni tuji državniki, med njimi Nehru, Sukarno in kamboški princ Sihanuk, ki je bil edini, ki mi je bil poslal tudi pismo zahvalo za njegov sprejem v Iskri. „je končal svojo kratko pripoved in spomin na tiste nepozabne dni prvega Titovega obiska v Iskri takratni direktor kranjske Iskre Silvo Hrast.

37 novih članov ZK

Osrednja proslava ob letošnjih Iskrine delovne organizacije Avto-Titovih in partijskih jubilejih v okviru elektrika je bila minuli petek na pla-

Sekretar sveta ZK Avtoelektrike Maks Milavec govori novim članom ZK.

nini Stador nad Tolminom. Ob tej priložnosti so sprejeli v zvezo komunistov 37 novih članov. Slovesnosti so se med drugim udeležili tudi člani predsedstva CK ZKJ Miha Ravnik, sekretarja občinskih komitejev Zveze komunistov iz Nove Gorice in Tolmina Tomaž Beltram in Dušan Jug, sekretar sveta ZP Iskra Stane Preskar, predstavniki družbeno-političnih organizacij iz Avtoelektrike in glavni direktor tega kolektiva Jože Eržen.

Proslavo je začel sekretar sveta Zveze komunistov Avtoelektrike Maks Milavec. Poudaril je, da so v Avtoelektriki v počastitev letošnjih zgodovinskih jubilejev organizirali številna srečanja, posvetovanja in proslave. V zvezi s tem je opozoril zlasti na marksistično knjižnico, „kajti moč komunistov se“ kot je dejal, „odraža prav v marksističnem znanju.“

Članske izkaznice je novim komunistom izročil član CK ZKJ Miha Ravnik. Novim komunistom je izrekel vse priznanje ter jim spregovoril o pomenu Zveze komunistov.

L. D.

Nič več stanovanjskih problemov

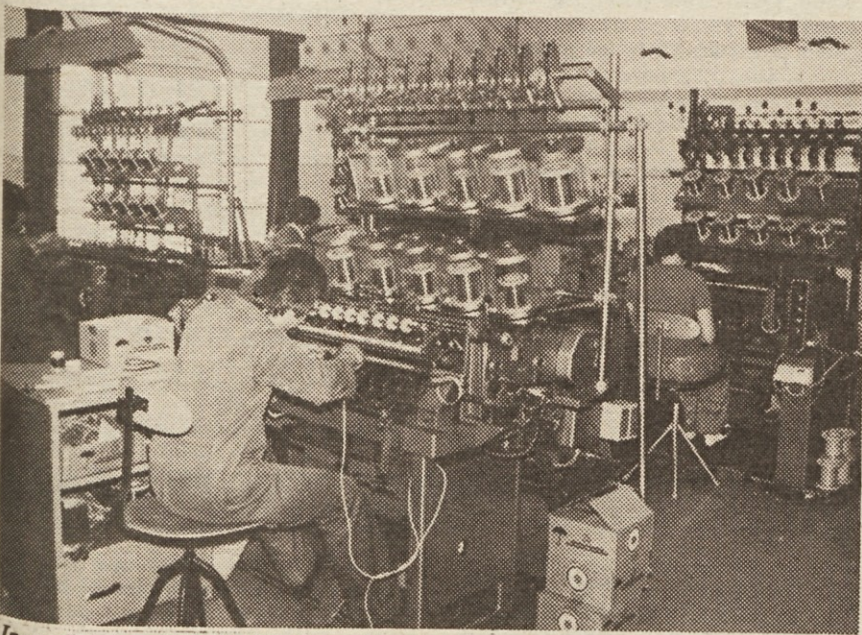
Mnogokrat, ko nanese beseda o Iskrini tovarni v Bovcu, se spomnim na besede direktorja te temeljne organizacije Jožeta Melihena, ki jih je izrekel lani, dan po katastrofalnem potresu, ki je precej prizadel tudi bovški konec Primorske. „Zemlja se je tresla, stali smo zunaj, ker smo pač morali hišo zapustiti, toda nismo se toliko bali, da se nam bodo podrli domovi, bolj nas je bilo strah, da se bo Rombon zrušil na nas. Vsa gora se je zaradi trenja med skalami svetila, grmela in grozila...“

Zdaj, dobro leto dni po potresu ljudje ne govorijo več toliko o takratnih strahotah, življenje se je že zdavnaj normaliziralo, le mnoga gradbišča, kakšna porušena hiša in številne razpoke v zidovih opozarjajo na tiste moreče minute.

In med te ljudi, ki so tako hrabro prenesli strahote potresa, se vedno rad vračam. Zato mi je bilo še toliko bolj všeč, ko mi je odgovorni urednik zaupal pisanje članka o bovški tovarni vžigalnih tuljav. Za krajši pogovor sem

gospodarsko-planskega sektorja Miro Kranjc. Moje vprašanje, kaj predstavlja Iskra za Bovec, je še razširil ter spregovoril o položaju Iskre na Bovškem, torej v trikotniku – Log pod Mangartom, Srpenica, Trenta.

Dosti zgovoren podatek o Iskrini vlogi je že ta, da zaposluje bovška Iskra skoraj četrtino vseh zaposlenih s tega območja. V njej je zaposlenih več kot 200 delavk in delavcev, tako da je z Iskro, če računamo še člane njihovih družin, bolj ali manj povezanih nekako 600, 700 ljudi. Tem ljudem omogoča Iskra hkrati tudi redno šolanje, nato šolanje ob delu, vpliva na kulturno življenje ter na šport in rekreacijo, še predvsem pa je uspešno delovanje družbeno-političnih organizacij tega kolektiva čutiti v življenju Bovca in tolminske občine. Ko smo že omenili kulturno življenje v Bovcu, tudi ne moremo mimo tamkajšnjega 30-članskega moškega pevskega zbora, katerega pokrovitelj je Iskra. Neskomno lahko zapišemo, da je zbor najbolj znan na vsem Tolminskem.

Iz navijalnice v TOZD Vžigalne tuljave v Bovcu.

tokrat prvega zaprosil predsednika sindikata Jožeta Hrovata. Beseda je stekla, o čem drugem kot o delu in socialnih vprašanjih zaposlenih v tem kolektivu. „Po združitvi z Iskro se je v naši tovarni dosti spremenilo – zboljšali so se delovni pogoji, dobili smo obrat družbene prehrane, uredili smo prevoze, mnogim delavkam in delavcem pa smo rešili stanovanjski problem.“

Res, v bovški Iskri se lahko celo pohvalijo, da bodo že letos povsem rešili vse stanovanjske prošnje, tako da bodo verjetno edini v Iskri, ki ne bodo imeli več tega problema. Manj pomeno pa spregovorijo o otroškem varstvu. V Bovcu imajo otroški vrtec, ki pa ga odprejo ob 8. uri, torej dve uri pozneje, ko začnejo delo v Iskri, odprt pa je do 15. ure, torej tudi delavke, ki delajo v popoldanski izmeni, ne morejo peljati otroka v varstvo. Zavedajo pa se, da je pač bovška Iskra majhna in da sama ne bi zmogla graditve otroškega vrta. Kljub temu pa je staršem manjših otrok omogočila, da delajo ali v eni izmeni ali pa samo dopoldne, če pa sta v Iskri zaposlena oba zakonca, lahko delata v različnih izmenah.

Med pogovorom s predsednikom sindikata je k mizi prisedel tudi vodja

S sogovornikoma smo veliko pozornosti namenili tudi uresničevanju zakona o združenem delu. Povedala sta, da so v Vžigalnih tuljavah že dosti naredili na tem področju, da pa opazajo med delavci dokajšno mero pasivnosti, ker premalo sodelujejo v razpravah na zborih delovnih ljudi. Če je to res, sem pozneje pobaral tudi delavce iz neposredne proizvodnje. Povedali so, da je glavni krivec za to „nesodelovanje“ trema, ker je ljudem pač nerodno spraševati ali govoriti pred zborom več kot 200-članskega kolektiva. Morda bi kazalo, da bi zaradi tega pogostejše sklicevali sestanke samoupravnih delovnih skupin, ki jih imajo organizirane po oddelkih.

Predstavitelj bovške tovarne vžigalnih tuljav bi bila seveda pomanjkljiva, če ne bi pisali tudi o samem proizvodnem programu in poslovanju kolektiva. Bovška Iskra izdeluje predvsem vžigalne tuljave, v dopolnilnem proizvodnem programu pa ima še koooperacijsko proizvodnjo za ljubljanski Saturnus, nadalje izdeluje nekatere kovinske dele za potrebe drugih temeljnih organizacij iz Avtoelektrike, zatem so tu še okrasni deli za avtomobile ter orodjarske storitve.

Lani niso poslovali najbolje, zlasti ne z dohodkovnega vidika. Imeli so 17

milijonov S din izgube. Krivca za to sta predvsem nedoseganje izvoznega načrta ter stagnacija prodaje na domačem tržišču v lanskem prvem polletju.

Letos se je položaj bistveno izboljšal – precej se je povečala prodaja, zaradi nje pa tudi proizvodnja. Računajo, da bodo do konca leta uresničili tako proizvodni kot prodajni načrt ter tako dosegli pozitiven poslovni rezultat.

Lado Drobež

Nova proizvodna dvorana — rešitev za TOZD AET Tolmin

Betonski skelet nove proizvodne dvorane opozarja obiskovalca tolminske Iskre, da so se v Avto elektro odločili za večjo investicijo. V našem tedniku smo že obširno pisali o tem načrtu, ne bo pa odveč, če tudi ob tokratni predstavitvi te temeljne organizacije načnemo to vprašanje.

Torej skelet že stoji, dobili pa so tudi že približno polovico nove strojne opreme, katero nemudoma vključujejo v proizvodni proces v starih prostorih. Kot zanimivost naj povem, da so zaradi velike utesenjenosti prav te dni v pisarni vodje nabave postavili elektroerozivni stroj, vodjo pa začasno preselili drugam. Poleg pisarn postajajo proizvodni prostori tudi skladišča, zaloge repromateriala in gotovih izdelkov pa selijo v provizorije.

Seveda sprejemajo ljudje problem utesenjenosti z razumevanjem, saj vedo, da bo nova proizvodna dvorana dograjena še letos. Hala bo prevzela celotno proizvodnjo vseh vrst magnetnega vžigalnika ter vžigalnih tuljav, kot tudi proizvodnjo vseh drugih avtoelektričnih in termoregulacijskih izdelkov. V njej bo tudi oddelk galvan-ske obdelave – fosfatirnice, zatem poseben izoliran prostor za hrupnejše stroje, med drugim pa nameravajo v njej odpreti tudi novo kuhinjo.

V sedanji najstarejši proizvodni dvorani, v kateri sta oddelka mehan-ske obdelave in keramike, bo v prihodnje keramični oddelk – morda bodoča temeljna organizacija, saj izpolnjuje za to vse pogoje. V novejši stavbi, v kateri je zdaj montažna linija magnetnega vžigalnika, bodo imeli v prihodnje orodjarno in oddelk za vzdrževanje.

Uresničitev investicijskega načrta je torej življenjskega pomena za pri-

hodnost tolminskih Iskrašev. V želji, da bi pripomogli k še boljšemu poslovanju, so delavcem iz neposredne proizvodnje v popoldanskem času priskočili na pomoč tudi delavci iz administracije. Prostovoljna akcija je popolnoma uspela, udeležilo pa se jo je več kot 80 % delavcev iz pisarn.

Nič manj kot uresničevanju investicijskega načrta pa v TOZD AET ne posvečajo pozornosti zakonu o združenem delu. V zvezi s tem je direktor Lucijan Rejec povedal, da so pri uresničevanju zakona nekoliko zaspali, in to tako v TOZD kot v celotni delovni organizaciji Avtoelektrika. „Toda ničesar še ni zamujenega. Morda se najbolj ustajamo ob sami analizi prihodnje organiziranosti, ki bi najbolj ustrezala intencijam samega zakona. V AET izhajamo iz vsebinskega vprašanja, da je nujno potrebno zagotoviti integriteto delovne organizacije Avtoelektrika in SOZD Iskra, kljub temu, ali še bolje rečeno, hkrati pa zagotoviti skladno rast na vseh področjih, torej tako v centru kot tudi v dislociranih temeljnih organizacijah,“ je poudaril direktor Rejec.

AET je lani posloval slabo: prvič v zgodovini so imeli izgubo, resda minimalno, kljub temu pa jih je precej prizadela. Negativen rezultat so imeli zlasti zaradi zastoja v prodaji, izgubo pa so pokrili sami iz lastnega rezervnega sklada. Kako bodo končali letošnje poslovno leto, še ne morejo točno oceniti, glede na sedanji položaj pa računajo, da bodo imeli vsaj 2 milijona dinarjev ostanka dohodka.

Podobno kot TOZD Vžigalne tuljave na Bovškem igra tudi Avtoelektro pomembno vlogo na Tolminskem, saj predstavlja po velikosti tretjo do četrto delovno organizacijo. Zaposluje

Tekoči trak magnetnega vžigalnika v TOZD AET v Tolmin.

320 ljudi, tako da je z njo bolj ali manj povezanih okoli 1000 ljudi in je njihova socialna varnost odvisna od dela in uspehov tolminskih Iskrašev. Pomembno vlogo ima AET tudi v družbeno-političnem življenju občine ter v različnih organih družbeno-politične skupnosti.

Med pogovorom s predstavniki tovarne je, razumljivo, beseda nanese tudi na lanskega katastrofalni potres, ki je najbolj prizadel prav Tolminsko občino. Akcija za odpravljanje posledic potresa med prebivalci se že uspešno zaključuje, tako da praktično ni nikogar več, ki ne bi imel strehe nad glavo. Ničesar pa ni bilo storjenega, kot pravijo v AET, za delovne organizacije, ki so utrpeli škodo. V AET jo ocenjujejo na približno pet milijonov N dinarjev in upajo, da jim bodo v okviru občine ta problem v doglednem času tudi rešili.

Pogovor je stekel tudi o drugih, lahko bi rekli neproizvodnih področjih iz življenja in dela tolminskih Iskrašev. Ker je večina delavcev iz AET v glavnem doma v bližnjih tolminskih vaseh jim je tovarna omogočila prevoz, so pozornost posvečajo tudi šolanju zaposlenih, predvsem šolanju ob delu. Še vedno ostaja pereč problem otroškega varstva, mnogo so naredili tudi pri reševanju stanovanjskih vprašanj, z zgraditvijo novih prostorov pa bodo dokončno rešili tudi problem družbene prehrane. Aktivni so tudi na področju kulture ter športa in rekreacije. Tako na primer imajo v Novigradu svojo lastno počitniško hišo, na planini Stador pa lepo planinsko kočico. Še letos bodo ob tej kočici verjetno postavili tri nove brunarice, tako da bi lahko postala planina Stador rekreacijski center za vso Avtoelektriko in tudi Iskro.

Lado Drobež

VABILO NA RAZSTAVO

Vsak dan se srečujemo z raznovrstnimi tiskanimi materiali. Prav pri tistih, ki nosijo napis in znak Iskre, opazimo pogosto zelo različne grafične in oblikovne rešitve. Zaradi tega je Sektor marketing pripravil predlog enotnih tiskovin in elementov usmerjenega označevanja objektov, kot del kompleksnejše naloge poenotenja vizualnih komunikacij v SOZD Iskra. Ti predlogi bodo razstavljeni ob dnevu Iskre v Novi Gorici, v avli Občinske skupščine, s čimer želimo vse Iskraše povabiti k aktivnemu sodelovanju. Oglejte si razstavo in nam povejte, oz. sporočite vašo mnenja in predloge.

Hkrati bo v avli Občinske skupščine tudi razstava del članov Društva likovnikov Iskre.

ISKRA

Štev. 28 – 2. julij 1977

Poslovanje, prilagajanje ZZD, ustanovitev nove DO

Delavski svet DO Industrije elementov za elektroniko je na svojem 8. zasedanju 17. junija obravnaval več pomembnih zadev. Med njimi naj omenimo najvažnejše. Pri razpravi o sprejemanju samoupravnih sporazumov kaže posebej omeniti potrjeni sporazum o dolgoročnem združevanju dela in sredstev na področju razvojno-raziskovalne dejavnosti. V zvezi s tem velja omeniti nekatera pomembnejša določila omenjenega sporazuma. Tako med drugim določa, da mora biti rezultat skupnih prizadevanj znanstveno-raziskovalne ustanove in DO IEZE širitev ter poglobitev znanstveno-raziskovalno razvojnega dela. Uporaba slednjega pa mora povečati učinkovitost dela moralno in materialno. Sporazum opredeljuje še niz konkretnih medsebojnih obveznosti njegovih podpisnikov.

O poslovanju in bilanci Iskra Limited v Londonu za leto 1976 je poročal glavni direktor DO Gojmir Blenkuš. DS je poročilo sprejel ob soglasju vseh TOZD. Iskra LTD. je prešla v 100-odstotno lastništvo ZP Iskra z l. 1975. Tako se je lastniški delež IEZE spremenil s 50 % na 35 % in sicer z vsemi pravicami ter obveznostmi. Pri tem so deleži posameznih TOZD takšni: Magnetni imajo 3,5 %, Keramika 2,2 %, KEKO 6,6 %, Feriti 7,5 %, Upori 10,8 %, Orodjarna, Polprevodniki, SEM in Elektroliti, Po udeleženi s 1,1 %. DS je v zvezi s tem obravnaval tudi najetje kredita za

obratna sredstva pri Ljubljanski banki ter obveznosti plačila obresti za kratkoročne kredite, ki jih v skladu s sanacijskim načrtom Iskra LTD koristi pri isti banki. V skladu s 35 %-no udeležbo IEZE bodo po sklepih DS tudi sprejete obveznosti znašale enak odstotek. Iskra Commerce pa se je obvezala, da vrne morebitne beneficirane obresti tistim TOZD, ki so jih plačale. Poročilo o poslovanju Iskre LTD bo posredovano delavskemu svetu vsaka dva meseca.

DS je nadalje obravnaval potek sanacije v TOZD KEKO. Sprejel je njen sanacijski program ob soglasju vseh TOZD. Pri tem je deloma spremenil enega svojih predhodnih sklepov (št. 46) v tem smislu, da jamstvo za najete kredite za sanacijo TOZD v celoti prevzame DO IEZE.

Ena od pomembnejših točk dnevnega reda zasedanja je zadevala teze o združevanju v SOZD in DO. O njih te dni poteka javna razprava. Roki slednje se bodo v skladu s sklepom koordinacijskega odbora sindikata SOZD Iskra podaljšali. Po sindikalnih skupinah naj bi bila zaključena do 26. 6. na zborih delavcev do 30. 6., usklajevanje pripomb pa naj bi bilo opravljeno do 5. 7. TOZD morajo imenovati v ta namen posebne komisije za izvajanje Zakona o združenem delu. Predsedniki teh komisij bodo hkrati člani enake komisije na ravni DO.

Ob ugotovitvi, da s tem soglašajo vse TOZD, je DS zatem sprejel elaborat o družbeni in ekonomski upravičenosti ustanovitve DO Mikroelektronika v ustanavljanju. S sklepom je bilo potrjeno tudi soglasje DS, da v okviru projekta Mikroelektronika sklepamo s firmo AMI licenčno pogodbo za procesiranje integriranih vezij. Za podpis pogodbe je bil pooblaščen glavni direktor DO IEZE Gojmir Blenkuš. Pred pričetkom koriščenja licence pa je potrebno zagotoviti sredstva za plačilo z ustreznimi sklepi samoupravnih organov. VBR

GOVOR GLAVNEGA DIREKTORJA DO IEZE GOJMIRA BLENKUSA

V veliko zadovoljstvo mi je, da vas lahko danes pozdravim na tem mestu v imenu celotne Iskrine delovne organizacije Industrije elementov za elektroniko. Današnji dan je tako za celotno Iskro kot za našo tovarno v Šentjerneju še posebnega pomena. Z današnjo otvoritvijo gradnje nove tovarne potenciometrov slavi ta kolektiv tudi 26-letnico svojega obstoja. Dovolite mi, da kolektivu ob teh dveh pomembnih prelomnicah najtopleje čestitam.

Prehojena pot ni bila niti kratka niti enostavna. V minulih letih skokovitega napredka naše družbe in z njo Iskre je bilo potrebno premišljeno načrtovati in usmerjati pot razvoja. Tudi gradnja tovarne potenciometrov je plod dolgotrajnega načrtovanja in hotenja delavcev te tovarne. Vendar pa ta odločitev vsebuje dodatno vsebinsko kvaliteto: gradnja tovarne je rezultat odločitve vseh delavcev Industrije elementov za elektroniko o namenskem združevanju sredstev. Kot taka predstavlja tudi dejanski začetek izvajanja določil Zakona o združenem delu in začetek vzpostavljanja dohodkovnih odnosov na osnovi zavestnega združevanja sredstev.

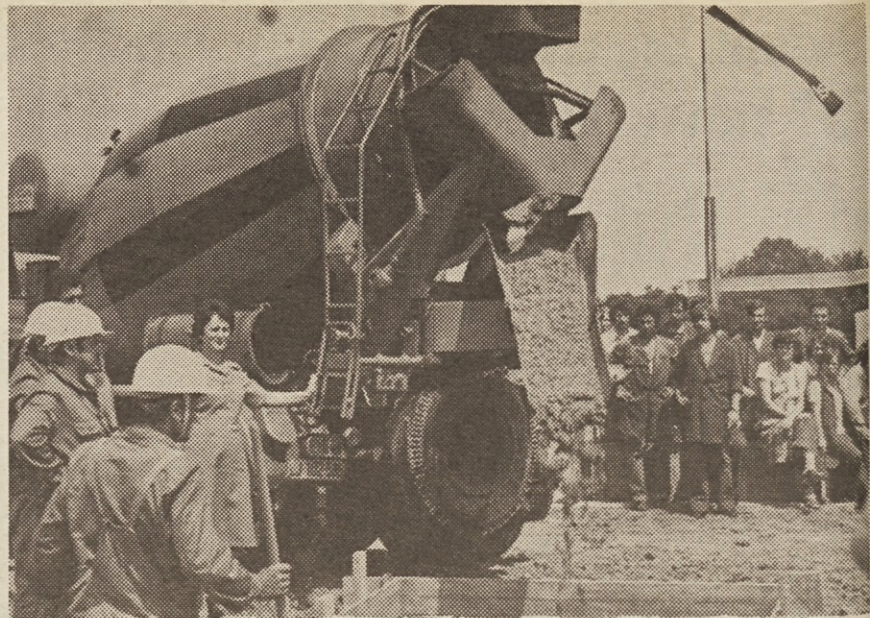
V Šentjerneju so se vseskozi dobro zavedali velikega pomena in prednosti tako lastne razvojne dejavnosti kot specifične tehnologije. Obe ste osnovali na lastnih rešitvah in ob sodelovanju domačih znanstveno-raziskovalnih ustanov. Tako so si izborili še eno prednost — vseskozi so sledili tokovom svetovnega razvoja v svoji dejavnosti, se jim prilagajali in jih kolikor mogoče hitro uvajali v proizvodnjo. S tem ste si zagotovili konkurenčnost tudi na tujih trgih. Objekt, katerega začetek gradnje danes odpiramo, pomeni več kot samo povečanje in modernizacijo proizvodnje potenciometrov. Pomeni tudi začetek uvajanja zahtevne moderne tehnologije hibridnih vezij v masovno proizvodnjo. S tem bo postal eden temeljnih kamnov jutrišnjega dne tudi za druge Iskrine temeljne organizacije, saj bodo lahko z vgradnjo hibridnih vezij v svoje izdelke dosegli svetovno raven tako oblikovno kot tudi po kvaliteti in ceni. S tem pa je pogojen njihov uspešen prodor na tržišče.

S tako poslovno politiko in zavestno usmerjenostjo ste podprli našo družbo tudi v njenih naporih za povečanje izvoza. Naj navedem, da TOZD Upori v Šentjerneju že sedaj izvažajo preko 80 % fizičnega obsega svoje proizvodnje. Izgradnja te tovarne pa bo še povečala ta delež. Trdno upamo in verjamemo, da bosta vloženi trud ter prizadevanje prinesla kolektivu in s tem celotni naši družbi nadaljnje uspehe, dobre ekonomske učinke ter vsestranski napredek. To pa bo hkrati tudi kažipot za naše skupno delo v bodočnosti. Želim vam, da bi bila nova tovarna čimprej dograjena in da bi skupaj dosegli še veliko delovnih uspehov!

GOVOR DIREKTORJA TOZD LUDVICA SIMONIČA

Danes, ko polagamo temelje za novo tovarno potenciometrov, je naš veliki praznik, kajti to je najvažnejši trenutek v razvoju našega kolektiva. Po 26 letih izvajamo prvo obsežnejšo in programsko obdelano investicijsko naložbo v skupni vrednosti 8 milijard. V novi tovarni bomo podvojili proizvodnjo potenciometrov. Letna proizvodnja, blizu 100 milijonov potenciometrov, bo namenjena v glavnem v izvoz v skupni vrednosti 7,5 mio dolarjev. Za temi številkami, ki se sicer lepo slišijo, je skrito trdo in ustvarjalno delo vseh članov kolektiva kot tudi širše delovne skupnosti v daljšem obdobju preteklih let. Značilnost našega delovanja v prehojenem obdobju je bila v tem, da smo gradili lastno tehnološko osnovo razvoja, z drobnimi investicijskimi vlaganji pa postopno omogočali uvajanje sodobnejših tehnoloških postopkov v proizvodnjo.

Od vsega začetka smo se zavedali, da samo ob jugoslovanskem tržišču in lagod-

Delavka Mimica Kovačič z najdaljšim stažem je začela gradnjo nove tovarne.

nem življenju ni mogoče razviti sodobne tehnologije v proizvodnji elektronskih sestavnih delov, kajti slednje pogojuje samo velikoserijska proizvodnja. Zato smo se morali kljub velikim težavam, včasih tudi z neuspehom, vztrajno usmerjati v izvoz, ne glede na nizke izvozne cene in velike zahteve po kvaliteti in solidnosti v poslovanju. Praksa nam potrjuje, da je bila taka izvozna usmeritev edino pravilna, saj bomo že letos dosegli 8 milijonov dolarjev izvoza. Pomembnosti izvoza ne bi smeli vrednotiti le po ekonomskih pokazateljih, pač pa tudi v množicem drugem. Na svetovnem trgu se srečujemo z močno konkurenco, ki nam vnaša stalni nemir v lastno tehnologijo, kar vzpodbuja večjo ustvarjalnost pri naših strokovnih kadrih. Ko sodelujemo s tujimi poslovnimi partnerji, izstopamo iz anonimnosti, naš kraj s petelinovim simbolom postaja znan v svetu.

Mnogi naši kupci nam v težavah tudi svetujejo in včasih celo pomagajo reševati tehnološke probleme. Skratka, smo tako pri peti na voz, ki ga poganja tehnološki napredek v svetu.

Tako uspešno uveljavljanje na svetovnem trgu smo lahko dosegli v veliki ISKRI, ki po obsegu in programu hodi vstrec z največjimi svetovnimi firmami, kar vsem omogoča mnogostranske poslovne povezave z zunanjim svetom.

Nova tovarna potenciometrov bo za šentjernejski kolektiv velika pridobitev, pa tudi velika obveznost. Zlasti moramo opraviti veliko in zahtevno delo na področju mehanizacije delovnega procesa, tako da bo možno z racionalizacijo tehnološko izdelavnega časa odplačati vse obveznosti do bančnih kreditov. Projekt mehanizacije v proizvodnji bomo morali dosledno speljati, ker bodo sicer nastopile težave. S 97 % izvozom bomo težko pokrili vse stroške in obveznosti. Prenos dela na dom — ki danes predstavlja 70 % vse proizvodnje v lepo urejene proizvodne prostore je lahko samo dražja rešitev.

Pred nami se odpira burno obdobje z vsemi pozitivnimi in negativnimi posledicami. To bo sprožilo več dinamičnega in ustvarjalnega dela v kolektivu, pa tudi konflikte v reševanju problemov. Temu se verjetno ne bomo mogli izogniti.

Vzporedno z izgradnjo tovarne potenciometrov bomo urejali tudi samoupravne odnose, kar bo dalo novo kvaliteto v samoupravljanju, kajti neposredni proizvajalci bodo lahko še bolj vplivali na hitrejši in vsestranski razvoj kolektivov.

Po srednjeročnem programu razvoja predvidevamo nadaljnja investicijska vloga-

nja in sicer v proizvodnjo uporov 2 milijarde in pol in 3 milijarde v nove programe, ki so že v poskusni proizvodnji in katere smo do te faze finansirali tudi s pomočjo sredstev raziskovalne skupnosti.

Nove proizvodne programe smo razvili s sodelovanjem znanstvenih inštitutov „Jožef Stefan“ in IEVT. To so: keramični substrati in hibridna vezja v debeloplastni tehnologiji ter metal film upor. Poleg tega uvajamo dodatni program s področja industrijske elektronike. Na novih programih je že zaposlenih 80 delavcev. Če bomo pravočasno podvzeli določene ukrepe, bo možno v treh letih na novih programih doseči tako vrednost proizvodnje kot danes znaša naš celotni prihodek. Največji napredek bo možno doseči v proizvodnji hibridnih debeloplastnih vezij za katere razvoj teče na Inštitutu „Jožef Stefan“. Potencialni potrošnik hibridnih vezij je že danes Kranjska Elektromehanika s katero tudi v načrtovanju prav lepo sodelujemo. Ob tej priložnosti bi rad poudaril, da je osvajanje novih proizvodnih programov plod uspešnega in tvor-nega sodelovanja med znanostjo in proizvodnjo.

To sodelovanje ni nastalo na osnovi zve-neh pravno urejenih pogodb, pač pa sta si segla v roke raziskovalec, proizvajalec in potrošnik in na drugi strani Raziskovalna skupnost in Ljubljanska banka. V bodoče si bomo prizadevali, da bi sodelovanje z razvojnimi inštituti še poglobili in poiskali še prejšnje oblike sodelovanja. Ena izmed teh je tudi ta, da bi vložek znanstveno raziskovalnega dela v novem izdelku ovrednotili preko proizvodnje na trgu in ga na ta način v tržni odvisnosti materialno stimulirali. Na ta način bi lahko oba interesa še bolj pove-zali, kar bi dalo novo kvaliteto.

Poleg izgradnje tovarne potenciometrov je najosnovnejša naloga v tem trenutku, da zelo hitro omasovimo proizvodnjo novih izdelkov, kajti potrebe na domačem in inozemskem trgu so zelo velike. Proizvodnja in potrošnja debeloplastnih vezij v svetu je šele na začetnem pohodu, zato je nujno, da se v ISKRI, Gospodarski zbornici in Banki enotno zavzamemo za razvoj te dejavnosti, ki je na področju elektronike velika revolucionarna pridobitev.

Na koncu se bi rad zahvalil vsem sodelavcem, to je tehnologom, projektantom, kolektivu IEZE Gospodarski zbornici, Ljubljanski banki kot tudi vodstvu tovarne, ki so omogočili, da smo pripeljali investicijo v fazo izvajanja.

Gradbenemu podjetju „Gradiš“ pa želim, da bi uspešno in pravočasno opravilo zaupana dela na gradbenem delu programa.

Gradbišče bodočnosti

V Šentjerneju slovesen pričetek gradbenih del za novo tovarno potenciometrov — Proizvodnja hibridnih vezij plod domačih razvojnih prizadevanj — Potrebe na domačem in tujih trgih so zelo velike

Prijazen dolenski kraj Šentjernej je bil 24. junija ves prazničen. Kako tudi ne, saj se je tiste dni v njem kar zvrstilo pomembnih dogodkov. Iskrina tovarna uporov je pričela z gradnjo velike nove tovarne potenciometrov, kulturno življenje je popestrilo srečanje oktetov iz vse Slovenije. Tudi nas, prišleke iz ostalih delov ožje domovine, je ob prihodu na slovesno okrašeno, precej veliko gradbišče pričakalo plapolanje živobarvnih zastav, pihalna godba in bili smo deležni prav ganljivega pevskega pozdrava domačega okteta. Tako je tudi slavnostne govornike — predsednika DS TOZD Upori Janeza Avseca, direktorja TOZD Ludvika Simoniča, direktorja DO IEZE Gojmira Blenkuš in ZP Iskra Jožeta Hujša, predstavnika skupščine občine in DPO Novo mesto Franca Borsana kot tudi predstavnika Inštituta „Jožefa Stefana“ dr. Borisa Frleca — trema kar brž minila. Ena od članic kolektiva TOZD Upori z najdaljšim delovnim stažem v tovarni, Mimi Kovačič, je potem slavnostno otvorila pričetek gradbenih del za novo tovarno. Predstavniki izvajalca gradbenih del, Gradbenega industrijskega podjetja „Gradiš“ iz Ljubljane, je zatem iz njenih rok prejel šopek in simbolično darilo.

Tovarna bo merila 5000 kv. m. Gradnja pa naj bi bila po pogodbi zaključena do konca letošnjega leta, z notranjimi inštalacijskimi deli vred. Deloma bo montažna in deloma klasična.

Po slovesnosti se je v bližnjem gozdiču odvijalo tovariško srečanje Iskrašev in povabljenih gostov. Prilike za izmenjavo resnih in manj resnih mnenj ter besed je bilo več kot dovolj. Odhajali smo s prijetnimi vtisi o trdni volji in delovni zavzetosti kolektiva, ki

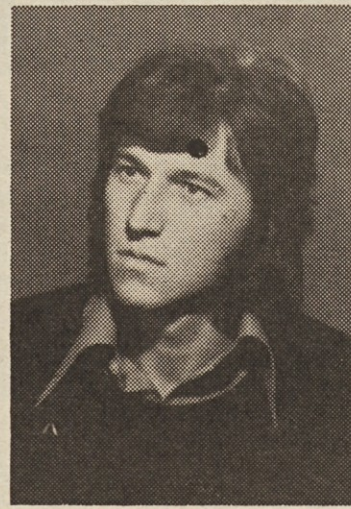
Vsul se je prvi beton.

si zna utreti pot v lepšo bodočnost. Z napredkom in razvojem v 26 letih svojega obstoja je to ničkolikokrat uspešno dokazal.

VBR

Direktor TOZD Upori Ludvik Simonič govori.

Dragu Lukancu v spomin

Še preden se je pričel prebujati novi dan, dan novih pričakovanj in uspehov, je ugasnilo mlado življenje komaj 23-letnega Dragota. Zaman ga je pričakovala prijazna vasica Bašelj pod obronki Storžiča, da se vrne v svoj dom.

Ob tej kruti in tragični smrti so zajokala mnoga srca. Staršem, sestri in bratru je bila zadana globoka nezakeljiva rana. Ob pogledu na

prazno delovno mesto so vsem delavcem pritekale solze žalosti in bolečine.

Bil je tako vesel in poln načrtov. Svoje delo v obdelovalnici števecv je ljubil in se skupaj z nami veselil novih uspehov. S svojim delom in odnosom do sodelavcev si je pridobil ugled in priljubljenost. Veliko si, dragi Dragu žrtvoval za svoj in naš lepši jutrišnji dan. Z ljubeznijo in čutom odgovornosti si ob težkih pogojih gradil svoj novi dom. Ustvariti si hotel dom ljubezni in skupne sreče. Toda usoda je pretrgala vse tvoje načrte in upe, kar je težko doumeti.

Odšel si za vedno. Toda v spominu nas vseh, ki smo te poznali, boš še dolgo živel, ves svetel kot sonce, ki je posijalo na tvoje pretrgano življenje.

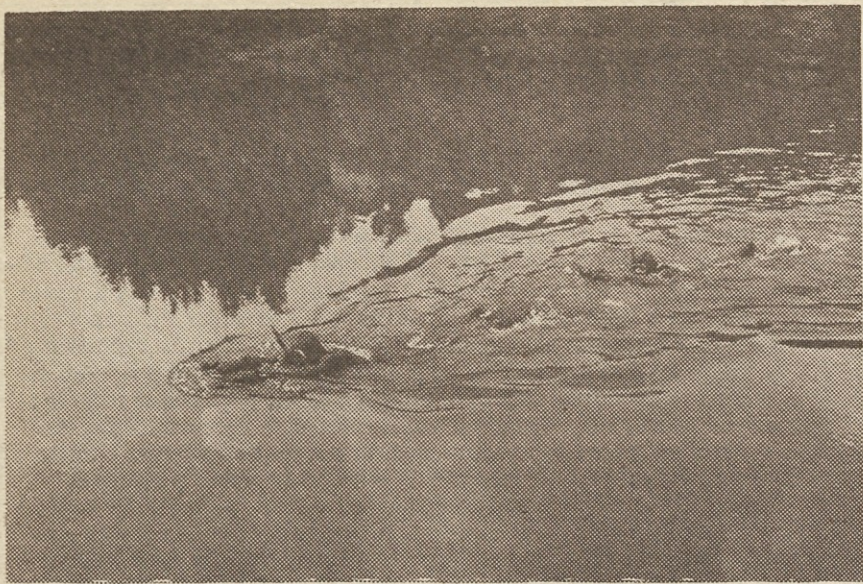
Slava tvojemu spominu! Sodelavci

ZAHVALA

Ob boleči izgubi predrage žene JELKE OPARA

se iskreno zahvaljujem sodelavcem Finančno računovodskega področja, Organizacijskega področja, osnovnim organizacijam sindikata in sindikalni organizaciji Elektromehanike za podarjene vence, izrečena sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti

Jože Opara

Potapljači med tekmovanjem v mrzli Savi.

Plavanje potapljačev »Sava '77«

V soboto, 25. junija je Društvo za podvodne dejavnosti Kranj v počastitev dneva borca organiziralo peto plavanje potapljačev po 12 km dolgem odseku Save. To je bilo tretje tovrstno tekmovanje.

Za razliko od prejšnjih let, prvič je bilo tekmovanje organizirano leta 1971/72 iz Žirovnice do Kranja, so letos potapljači štartali v Kranju pri elektrarni. Cilj je bil v Dragočajni (avtoamp).

Prva dvojica plavalcev je pogumno zaplavala po mrzli in dokaj nevarni Savi ob 10. uri. Potem so plavalci startali vsake tri minute. Tekmovanja se je udeležilo šest ekip iz treh klubov.

Sodelovali so DPD Kranj, KPA Novo mesto in DRM Ljubljana; ekipe iz potapljaškega društva KOSTRENA iz

Tekmovalci na cilju.

Razstava cvetja in lovstva v Cerkljah

27. junija so odprli v Cerkljah 11. razstavo cvetja in 8. razstavo lovstva pod pokroviteljstvom Kmetijsko živilskega kombinata iz Kranja. Razstavo organizirata Turistično društvo in Lovska družina Cerklje, organizirajo pa jo vsako leto ob 4. juliju dnevu borca. Odprta bo do 5. julija. Na letošnji razstavi, ki je še obsežnejša, pestrejša in bogatejša, sodeluje tudi veliko Iskrašev iz Cerklj in okolice, gospodinjice pa tekmujejo tudi o urejenosti vrtov in balkonov, najboljšim pa bodo podelili priznanja. Na letošnji razstavi bo sodelovalo okrog 250 razstavljalcev iz vse Slovenije, razstavni prostor pa so še razširili okrog osnovne šole Davorin Jenko. Za razstavo so se že dalj časa pripravljale vse Cerklje in so zelo lepo urejene, za vse obiskovalce razstave. Lani je bilo 15.000 obiskovalcev, pripravljenih pa je tudi več zanimivih kulturnih prireditev.

J. Kuhar

Reke letos ni bilo. Sodelovali so tudi trije Iskraši.

Prvič je sodelovala tudi popolna ženska ekipa iz DPD Kranj, v postavi Aljančič-Draksler. Pogumni dekleti sta zasedli odlično četrto mesto. Omeniti je treba, da ima DPD Kranj v svojih vrstah tudi štiri člane civilne zaštite in pomeni to tekmovanje hkrati tudi vajo civilne zaštite.

Organizacija tekmovanja je bila na visoki ravni. Za varnost tekmovalcev na progi je poskrbela ekipa Zavoda za požarno in tehnično varnost Kranj.

Rezultati:

1. Stare-Brilly, DPD Kranj 1.00.45", 2. Strniša-Markovič, KPA N. mesto 1.01.00", 3. Jager-Vrhovec, DRM Ljubljana 1.04.05", 4. Aljančič-Draksler, DPD Kranj 1.06.22", 5. Miklavčič-Rauch, DPD Kranj 1.07.30", 6. Suhadolnik-Artač, DPD Kranj 1.08.49".

Marko Jeršin

Posnetek z izleta PD Iskra v dolino Roža in na Bleščečo planino, kjer so se srečali s predstavniki Slovenskega planinskega društva v Celovcu. O srečanju naših in koroških planincev več prihodnjč.

„Paličarji“, med katerimi je precej Iskrašev, sicer pa so vsi člani kranjskega planinskega društva – na Lubniku, maja 1977.

vali. Slavnostni nagovor je imel prvi mojster „ceha“ Mirko Križnar, danes mlajši upokojenec, sicer pa iskren Iskraš, ki je tudi „proizvajalec“ in rezbar ličnih drenovih palic. Sicer pa je sam red med člani ceha morda strožji kot danes v Iskri: član „paličarjev“ lahko postane samo tisti, ki dve leti disciplinirano opravlja vse naloge, ki mu jih nalaga „ceh“, ki spoštuje naravo in zdravo življenje, obiskuje skupne pohode in se sploh zvesto ravna po zapovedih „ceha“, ki so spravljene v posebni skrinji v gostilni na

Čepuljah. Ženske niso člani „ceha“ (paličarji pravijo, da hočejo ostati svobodni v svojih odločitvah in nobenemu ženskemu bitju pokornil), smejo pa dvakrat do trikrat s svojimi možmi in fanti skupaj na izlet, kadar tako odločijo udje, morajo pa se seveda pokoravati odločitvam „udov ceha.“ Seveda pa bi bilo zanimivo slišati, ali jim tak nepojmljiv „teror“ uspeva tudi doma, ali pa imajo ravno nasprotno situacijo? !

I. S.

Udje ceha paličarjev vsako soboto na drugem vrhu

To pot smo ude strogega „ceha paličarjev“, ki so mimogrede povedano vsi tudi člani planinskega društva Kranj, smo zadnje dni maja srečali na Lubniku nad Škofjo Loko, ko so slovesno proslavljali pobratenje s škofjeloškimi POHODNIKI in ne POHOTNIKI, kot so Škofjeločane šaljivo imeno-

Prevozi na Dugi otok

Datumi prevozov z ladjo iz Sukošana na Dugi otok za letovalce, ki bodo letovali z lastnimi šotori:

3. 7.	6. 7.	10. 7.
13. 7.	16. 7.	20. 7.
23. 7.	26. 7.	30. 7.
2. 8.	5. 8.	9. 8.
12. 8.	15. 8.	19. 8.
22. 8.	25. 8.	29. 8.

Na Dugem otoku je še nekaj možnosti za letovanje v Iskrinih šotorih in sicer konec avgusta in v začetku septembra.

Tudi v avtokampu Runke so še možnosti od 9. 8. naprej. Pohitite s prijavi, če želite letovali!

ISKRA – glasilo delovnega kolektiva ZP Iskra, industrije za elektroniško, telekomunikacije, elektromehanično, avtomatiko in elemente, Kranj – Urejuje uredniški odbor – Glavni urednik: Bogo Mohor, odgovorni urednik: Dušan Željznov – Izhaja tedensko – Rokopisov ne vračamo – Naslov: Ljubljana, Prešernova 27, telefon 24-905, int. 48 – Tisk: Časopisno-tiskarsko podjetje PRAVICA-DNEVNIK, Ljubljana.

Po mnenju sekretariata za informacije SRS je glasilo oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Izlet na Grohat in Raduho

Planinsko društvo Iskra vabi prijatelje planin in transverzance, da se udeležijo planinskega izleta na Grohat in Raduho, ki bo v soboto dne 9. julija 1977. Odhod udeležencev bo v soboto ob 6. iz Ljubljane, s Trga osvoboditve z osebnimi avtomobili.

Izlet je primeren za vse, ki so delno kondicijsko pripravljeni prehoditi pot v času 6 ur v enodnevni turi.

Prijave sprejema Planinsko društvo Iskra, Ljubljana, Trg revolucije 3, tel. 324-765.

Prispevek za člane PD Iskra je 25 din, za nečlane 40 din.

Izlet bo v vsakem vremenu.

Izlet vodi Mile Žmitek.

Odbor za medsebojna razmerja
ISKRA-IEZE
TOZD – TOVARNA SPECIALNIH ELEMENTOV IN
MATERIALOV – SEM
Ljubljana, Tržaška 2

Objavlja prosta delovna mesta:

1. RAZVIJALEC

Področje dela bo obsegalo razvoj tračnih transformatorskih jeder in specialnih malih transformatorjev.

POGOJI:

- visoka izobrazba elektro stroke
- 2 leti delovnih izkušenj
- ali
- višja izobrazba elektro stroke
- 5 let delovnih izkušenj

Osební dohodki od 6.600 din dalje.

2. VZDRŽEVALEC – MEHANIČ

Za popravila in vzdrževanje naprav in za samostojno opravljanje finomehanskih del.

POGOJI:

- kvalificiran finomehnik
- 3 leta delovnih izkušenj

Osební dohodki od 4.200 din dalje.

3. KLEPAR I.

Za opravljanje zahtevnejših kleparskih del.

POGOJI:

- kvalificiran klepar
- tri leta delovnih izkušenj

Osební dohodki od 4.200 din dalje.

4. MONTAŽNI DELAVEC

Za delo v proizvodnji tračnih jeder.

POGOJI:

- polkvalificiran ali priučen delavec
- 3 leta delovnih izkušenj

Osební dohodki od 3.100 dalje.

Vabimo interese, da pošljejo pismene ponudbe v roku 15 dni, ali se osebno zgledajo v kadrovske službi TOZD SEM Ljubljana, Tržaška 2.

POVSOD
na istrski obali in
Kvarnerju!

